

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Sonay Adem'e Açık Mektup

25 Şubat 2007 tarihli Kıbrıs gazetesinden Dilek Çetereşi'ne verdiğiniz mülakatta özel sektördeki işçilerin örgütlenmesi çağrısında bulunmanızı büyük bir memnuniyetle

karşılıdık. Bu demecinizde sendikacılara çağrıda bulunarak sadece bildiri ile sendikacılık ve devrimcilik yapılamayacağını çok güzel tespit ettiniz.

Kıbrıs'ta özel sektörde çalışanların sendikasız olması bu sektörde çalışanların patronlar tarafından keyfi bir sömürüye maruz

kaldıklarını ve resmi tatil haklarını dahi kullanamaz durumda olduklarını hep beraber görüyoruz.

Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek gazetesi olarak sizin bu çağrınıza derhal olumlu yanıt vermeye hazır olduğumuzu bildirmek isteriz.

Sayfa 11'de

Kıbrıs'ta

Haftalık Siyasi Gazete
SOSYALIST GERÇEK

2 Mart Cuma 2007, Yıl 11, Sayı:244 Fiyatı:1 YTL. (KDV dahil) İngiltere: 50 p.

**YAŞASIN ANTI-EMPERYALİST
BİRLEŞİK-CEPHE-HÜKÜMETİ!**
**ΖΗΤΩ ΤΟ ΕΝΩΜΕΝΟ
ΑΝΤΙ-ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΟ
ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ!**

Gerici-Milliyetçi Demeçler ve Uygulamalarla

Çözümüme Yaklaşılmaz!

■ Soyer bir yandan "çözüm bugün uzak görünse de yakındır; yeter ki biz 24 Nisan'da gösterdiğimiz iradeyi sürdürülim" derken diğer yandan hayata geçirdiği uygulamalarla gerici Türk milliyetçiliğini körüklüyor.

■ **AKEL-Papadopoulos "denizde petrol konusunda anlaşmalar yapmak hukuksal hakkımız" diyerek gerici Rum milliyetçiliğini körüklüyor.**

■ Güney ve kuzey Kıbrıs'ta yerli ve yabancı büyük burjuvaların çıkarlarını gözetken bir çözüm için çırpınanlar Kıbrıs halkına burjuva bir barış bile getiremezler.

■ **Kuzey Kıbrıs'taki özel sektörde çalışanların sendikasızlığını mazeret göstererek bu sektörde çalışan kesimlere daha fazla yardımcı olamayacağını söyleyenler ve halkın çıkarlarını savunmayanlar ne hakla "emek en yüce değerdir" diyebiliyorlar.**

■ Kıbrıs'ı ortak vatan yapmaksamamız, icazet

almaya son vermemiz gerekir.

■ **Kıbrıs'ı ortak vatan yapmaksamamız, Kıbrıslı Rum ve Türk emekçilerin ortak vatan için mücadelelerini kalıcı olacak şekilde örgütlemeliyiz. Belli tarihlerde ortak deklarasyonlar yayınlayarak değil!**

■ Kıbrıs'ı ortak vatan yapmaksamamız, garatörlükleri kayıtsız ve şartsız ret etmeliyiz.

■ **Kıbrıs'ı ortak vatan yapmaksamamız, büyük toprak sahipleri, kilise ve vakıf mallarını kamulaştırılmak ve ihtiyaçlı işçi, memur ve yoksul köylünün kullanımına vermek zorundayız.**

■ Kıbrıs'ı ortak vatan yapmaksamamız, Kıbrıs Sosyalist Partisi'nin Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti Programı'nı hayata geçirmeliyiz.

■ **Ancak bu çalışmalar bizi barış ve çözüme yakınlaştırır.**

Asgari Ücret=Leblebi Parası

Nihayet asgari ücret belirlendi. 860 YTL olan asgari ücret 90 YTL'lik, yüzde 10 küsur, bir artışla 950 YTL oldu. İşverenin bir kuruşluk bir artışı dahi uygun görmediği halde, çalışanların temsilcisi olduğunu söyleyen katılımcı sendikaların kabulü ile ve de hükümetin bir göz boyama operasyonu olarak 950 YTL bu seneki asgari ücret oldu.

Sayfa 3'te

Stalin Yoldaş'ı Ölümünün 54'ncü Yılında Saygı İle Anıyoruz

Tek ülkede sosyalizmin kurucusu olarak dünya işçilerinin, dünya işçi sınıfının gönüllerinde yaşayan Stalin Yoldaş 5 Mart 1953'te yaşama gözlerini kapadı.

Sayfa 4-5'te

Radyo Dalgalı Tanıma Cihazları

Son bir iki yıldır gelişmekte olan bir teknoloji de, eşyaların kayıt altına alınmasıyla bağlantılı. Bilgisayarlarla birlikte ele alınan, ele alınması zorunlu olan "Bar Kod" teknolojisinde Bar Kod'un özel bir makina tarafından okunması gerekiyor. Bu okuma işlemi için de, okumayı yapan alet ile bar kodun hizalanması lazım. Bazı süpermarketler, ve tabii ki bazı yerlerdeki süpermarketler - hali vakti yerinde olup hırsızlık yapmaktan çıkarı

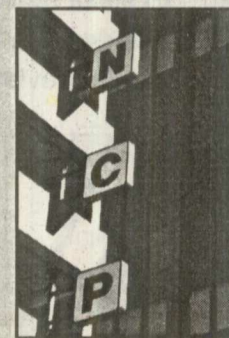

değil zararı olanların yaşadığı muhitlerdeki pahalı süpermarketler - müşterilerin eline bu bar kod okuyucularından veriyor, müşteriler alışverişini yaparken aldığı şeyler üzerindeki bar kodları bu aletle kayıt altına alıyor -dolayısıyla fiyatı da - ve çıkarken bar kod okuma aleti bankaya - ve tabii ki süpermarketin mali ve depolama merkezlerindeki kompüterlere - bağlanıyor.

Sayfa 2'de

"Özel Özsermaye" - Finans Oligarşisinin Bir Başka Sömürü Yöntemi

"Özel Özsermaye" olarak adlandırılan sermaye, menkul kıymetler borsasında hisse alım-satımlarında kullanılmayan sermaye olarak bilinir. Kapitalist-emperyalist

sömürünün boyutu o kadar had safaya varmıştır ki bazı büyük sermaye sahiplerinin menkul kıymetler borsasında hisse alım satımı yanında ellerindeki sermaye ile özel şirketleri alıp satma ile de ilgilenmelerine yol açıyor.

Sayfa 9'da

OKU-OKUT-ELEŞTİR-ABONE OL
Bu Gazete Siz Emekçilerin...

Radyo Dalgalı Tanıma Cihazları

Son bir iki yıldır gelişmekte olan bir teknoloji de, eşyaların kayıt altına alınmasıyla bağlantılı. Bilgisayarlarla birlikte ele alınan, ele alınması zorunlu olan "Bar Kod" teknolojisinde Bar Kod'un özel bir makina tarafından okunması gerekiyor. Bu okuma işlemi için de, okumayı yapan alet ile bar kodun hizalanması lazım. Bazı süpermarketler, ve tabii ki bazı yerlerdeki süpermarketler - hali vakti yerinde olup hırsızlık yapmaktan çıkarı değil zararı olanların yaşadığı muhitlerdeki pahalı süpermarketler - müşterilerin eline bu bar kod okuyucularından veriyor, müşteriler alışverişini yaparken aldığı şeyler üzerindeki bar kodları bu aletle kayıt altına alıyor - dolayısıyla fiyatı da - ve çıkarken bar kod okuma aleti bankaya - ve tabii ki süpermarketin mali ve depolama merkezlerindeki kompüterlere - bağlanıyor. Alınan malların tutarı hemen görünüyor. Müşteri banka kartını devreye koyup ödemeyi yapıp, malları alıp gidiyor!

Hani bay kapitalistler komünizm imkansızdır derler ama, görüldüğü gibi bolluğun olduğu şartlarda bal gibi de mümkün komünizm - kapitalist kısıtlamalarıyla da olsa.

Bu olaydaki temel faktörler şunlar:

1. Tüketim mallarının dağıtımında, dağıtımın örgütlenişi herşeyin otomatik olarak kayıt altına alınmasını mümkün kılmaktadır.

2. Bir yanda tüketici mallarının dağıtım örgütü, yani kapitalizm şartlarında süpermarket şirketi, şu veya bu süpermarketinde, şu veya bu malın ne kadar satılmakta olduğunu, buna bağlı olarak oraya o maldan ne zaman ulaştırması gerektiğini tespit edebilmekte, buna dayanarak merkezi depolama sisteminde o maldan ne

kadar tutması gerektiğini, o maldan ne zaman tekrar alıp depolaması gerektiğini tespit edebildiği gibi, merkezi deposundan yerel süpermarketlere o maldan ne zaman ve ne kadar göndermesi gerektiğini de tespit edebilmektedir.

3. Bu fiziksel kayıttır. Bu fiziksel kaydın yanında ve aynı anda mali kaydını da yapmaktadır. Her bir mal üzerinden ne kadar gelir elde edildiği, ne kadar kar elde edildiği, ve de hem tek tek süpermarketler için, hem de tüm şirket için aynı şekilde malların fiziki ve mali kayıtları otomatikman yapılmaktadır.

4. Aynı şekilde, aldığı malları bar kod okuyucusuyla kayıt altına alan bireyin - müşterinin- neler satın aldığı, neler kullandığı da süpermarket şirketi tarafından otomatikman kayıt altına alınmaktadır.

Tüm bunlar şu anda özel mülkiyet şartlarında yapılmaktadır. Dolayısıyla tüm bunlar şirketlerin bireyler hakkında tek yanlı olarak, gizli olarak bilgi toplaması şekline bürünmekte, bilgi toplama işinde kanunlar çiğnendiği gibi, işi kanuna uydurmak için de bir yığın dalavera icat edilmektedir -bize kayıt ol, beşeriz biz, ama ne yer içersin takip ederiz haberin olsun / ve de bunları satarız şirketlere. Ucuza uçarsın ama ABD senin hakkındaki tüm bilgileri depolar, bizim devletler de, haberin olsun yani! Gibi!

Tüm bunlar tabii ki ileride olması gereken bir şeye de işaret ediyor. Komünizme ve onun üretimi tüm toplum tarafından ve tüm toplum yararına planlayabilmesine!

Yukarıdaki sistem bize planlamada gerekli kayıt altına alma ve böylece kontrol altına alma konusunda mükemmelliği vermekte -bu sistem tüm malların, üretim aletleri dahil- üretim ve dağıtımına hali hazırda yayılmış durumdadır.

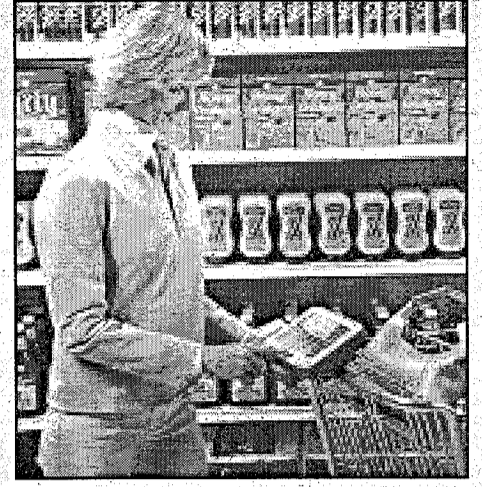
Radyo Dalgalı Tanıma Cihazları bu gelişmeyi bir adım daha ileriye götürüyor. Malların üstündeki bar kodların bar kod okuyan cihazla yan yana gelip hizalanması ve makinanın bar kodu okuması için ele alınması gereksizleşiyor. Mal, radyo sinyaliyle ne olduğunu ve de nerede olduğunu bildiriyor. Bu kayıt işinin otomasyonunda bir başka büyük adım.

Gel gelelim tüm bu gelişmeler kapitalizmin dar sınırlarıyla fena halde çatışıyor.

Üretim araçları yani fabrikaların, toprakların sahipleri tüm

toplum üyeleri olmuş olsa, bunları kullanarak üretilen malların sahipleri de tüm toplum üyelerinden oluşurdu. O zaman bu ürünlerin ve kimler tarafından, nerede, ne kadar kullanıldığının kayıt ve kontrol altına alınması tüm toplumun yararına olduğu için hiçbir sorun olmaz ve bu kayıt ve kontrol işinin daha iyi ve daha otomatik olması için elden gelen gayret gösterilirdi.

Halbuki bugün üretim araçları ve dolayısıyla da ürünler toplumun üyelerinin malı değil, birkaç kapitalistin malları -o zaman da bu malların ve dolayısıyla bu malları satın alan bireylerin faaliyetlerinin takibi toplumsal değil bireysel ve de malları alıp kullanmak zorunda olan bireylerden kopuk, onlara rağmen ve de çoğunlukla onlara karşı, onların zararına, her halükarda esas olarak üretim araçlarının ve ürünlerin sahipleri olarak bir

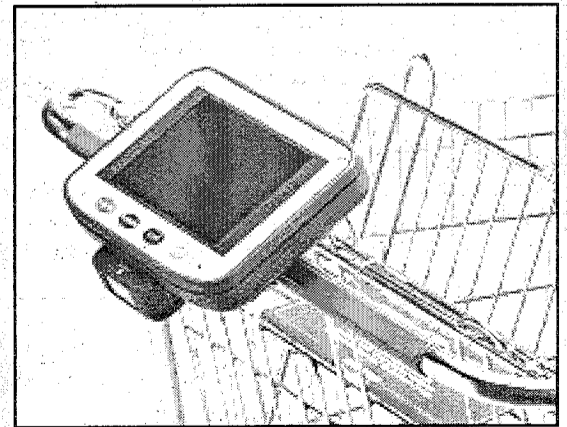
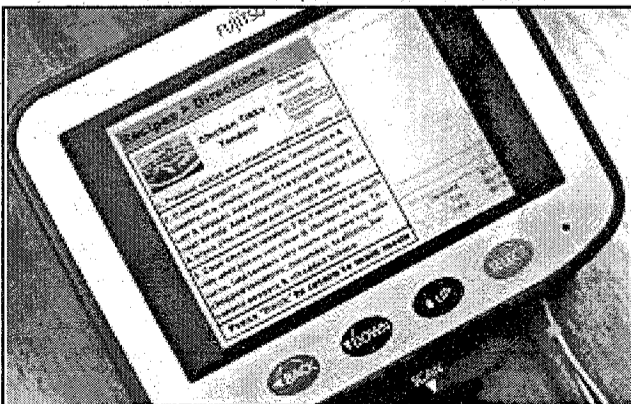
avuç kapitalistin yararına olmaktadır. Bu yararın kullanıcının çıkarlarıyla uzak yakın hiçbir bağı kalmamaktadır. Zararı, tüm bu bilgilerin ürünleri satın alan birey aleyhine kullanıma ihtimali ise sürekli gündemdedir. Bu o kadar kötü yönlerde gelişmektedir ki, bireylerin sağlığını daha garantili kılması gereken aynı tür yöntemler, yani bireylerin genlerinin ve dolayısıyla çeşitli hastalıklardan daha fazla etkilenme ihtimallerinin bilinmesi ve kayıt altına alınması bizzat bireylerin itirazıyla karşılaşmaktadır - çünkü tüm bu bilgi ve onların kayıt altına alınması onların hayatını uzatma aracı olacağına, sigorta şirketlerinin onlara hayatı dar etmelerinin aracı olmaktadır.

Mevcut teknoloji komünizmi talep etmektedir.

Komünizmin mükemmel olarak uygulanmasını mümkün kılan teknolojik temel, Marx, Engels, Lenin ve Stalin dönemlerinin tersine hali hazırda mevcut vaziyettedir.

İnsanlığın geleceği bir yandan çok parlak, öbür yandan, sermayedarların dar görüşlülüğü nedeniyle çok karanlıktır. Özel mülkiyet ve onun savunucuları kendilerini ve hepimizi tam bir barbarlık alemine taşımaktadırlar.

Onları yenmek zorundayız!

UBP-DP Eylemleri ve "Unutulanlar"

CTP-ÖRP koalisyonu kurulur kurulmaz harekete geçen UBP-DP kodamanları kuzey Kıbrıs meclisine katılmayı protesto etmeye devam ediyorlar. Bu protestolarını ilerletmek amacıyla "otobüs"lerle çeşitli bölgeleri dolaşmaya koyuldular.

1974'ten bu yana kuzey Kıbrıs'ı TC'nin himayesinde yöneten UBP-DP uzun yıllardır TC'nin kuzey Kıbrıs'taki siyasi, ekonomik ve de askeri tahakkümünü bir anda unutuverdiler. CTP-DP hükümetinin "müdahaleler ile" yıkıldığını ve yerine CTP-ÖRP hükümeti kurulduğunu dile getiren Serdar Denktaş ve Tahsin Ertuğruloğlu kendi partilerinin 33 yıl yönettiği kuzey Kıbrıs'ın sürekli müdahalelerle yönetilmesine karşı tek bir kelime bile söylemiyorlar.

Ocak ayından beridir CTP Başkanı ve Başbakan Soyer Meclis'e katılmayan milletvekillerinin maaşlarını kesmeye gideceklerini açıkladursun Tahsin Ertuğruloğlu ise Meclis'e girmemeleri nedeniyle "maaşlarına en ufak müdahalede bulunmaya kimsenin hakkı olmadığını" da söylüyor ve ardından da "isteyenin; başarabilirse, milletvekilliklerini sona erdirme sürecini başlatsın" diyerek CTP'nin TC'de onay almadan maaşları kesemeyeceğini ilan ediyor.

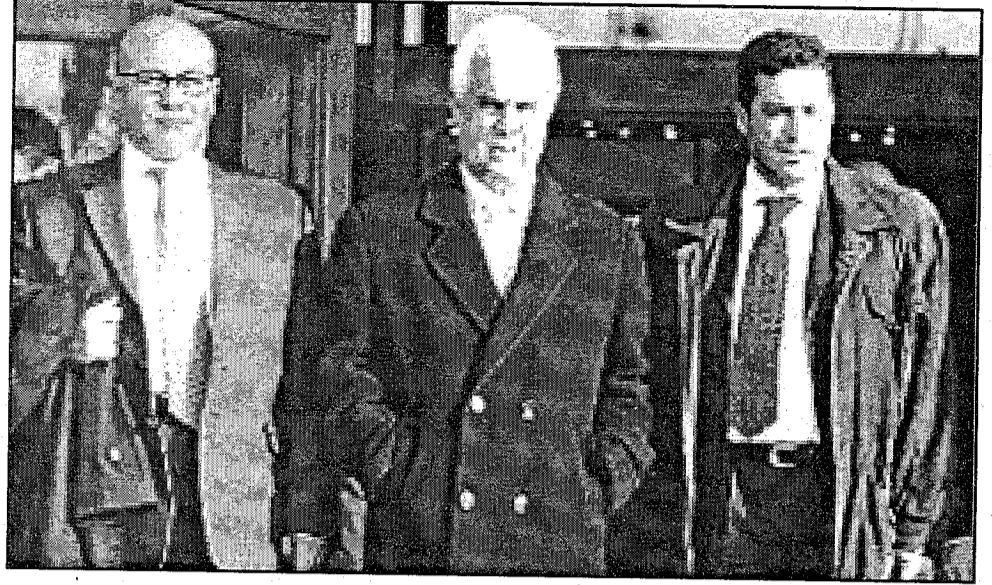
Meclise katılmayan milletvekillerinin maaşlarının durdurulması konusunda atılım yapmayan CTP demek ki maaşların kesilmesi konusunda yaptığı demeçler sadece sansasyon yaratan havagazından öteye birşey

değildir.

UBP Genel Başkanı Ertuğruloğlu geçtiğimiz hafta CMC bölgesini gezdiğinde yaşanan sıkıntının korkunç boyutlarda olduğunu gördü. Ne kadar ilginçtir ki bu konuda gazetemizin 1999'da CMC faciasını gündeme getirdiğinde o dönemin UBP hükümeti bu konuda kılını dahi kıpırdatmadı. Burada yaşayan halkın zehirlenmeye devam etmesine adeta göz yumduğunu "unutuverdi". CMC faciasını ortadan kaldırma konusunda ahkam kesen UBP hükümete geldiği anda CTP gibi CMC faciasına yeniden kayıtsız kalacağı artık 30 yıllık uygulamalarından sonra rahatlıkla görülebilir.

DP Başkanı Serdar Denktaş ise yeni yaratılan sağ parti ÖRP'ye güç kaptırmamak için CTP'ye veryansın ediyor. Ne de olsa ÖRP sayesinde DP hükümetten oldu. Serdar Denktaş, CTP'nin daveti üzerine yapılan bir müdahale ile, resmen siyasi rüşvet verilen belli kişilerin, partilerinden istifa ettirilerek bir parti kurduğunu ve bu parti ile koalisyonla gidilmesi üzerine boykot kararı aldıklarını açıklayarak kendi partisinin yıllarca uyguladığı yöntemin kendilerine karşı uygulanmasına isyan ediyor. Sanki DP döneminde müdahaleler yokmuş gibi gibi süttten çıkmış bir hal alıyor.

Dahası, Serdar Denktaş CTP-DP koalisyonunun devam ettiği dönemde ÖRP'nin kurulmasını da "halk iradesine müdahale olduğu"nu söyleyerek 35 yıldır Kıbrıs halkının

iradesine siyasi, ekonomik ve askeri olarak sürekli olarak müdahale TC'nin müdahalesine bir çırpıda perde çekiyor.

Hani bir deyim vardır: "Körle yatarsan şaşı kalkarsın" diye... Serdar Denktaş ve Tahsin Ertuğruloğlu da öyle... UBP-DP TC'ye şükran çekerek hep yönetimde kalacaklarını sanıyordu. Ancak TC'nin çıkarları onların gitmesini gerektirdiğinde UBP-DP liderliği bunu sindiremediler.

TC'deki derin devletten aldıkları yeni işaretle TC'deki Kasım 2007 seçimlerinin sonucuna hazırlandıkları bir gerçek. Kuzey Kıbrıs halkını CTP'nin burjuva-empyalist çözüm stratejisi zamanı geçtiğinde ve TAKSİMCİ çözüm stratejisi devreye tekrar sokulmaya kalkıştığında CTP-DP derhal CTP'nin yerini almak için hazır olacak. Serdar Denktaş ve

Tahsin Ertuğruloğlu ile TC'deki TAKSİMCİ'lerin tüm hesapları buna dayanmaktadır.

Kıbrıs'ı ortak vatana dönüştürerek barışı sağlamak isteyen demokrat, ilerici ve yurtsever kesimler CTP'nin burjuva-empyalist çözüm stratejisinin iflasını görmek zorundadırlar. Bu burjuva-empyalist çözüm stratejisi yerine KSP ve KSG'nin Anti-Empyalist Birleşik Cephe Hükümeti Programı'nın hayat bulması için mücadelemizi örgütlemek için harekete geçmek zorundayız. Aksi durumda CTP'nin TC tarafından limon gibi sıkılıp bir kenara atılması karşısında kendimizi tamamıyla UBP ve DP'nin insafında bulacağız. Bu da Kıbrıs'taki tüm demokrat ve yurtsever kesimlere çok büyük darbe anlamına gelir.

Bizden söylemesi!

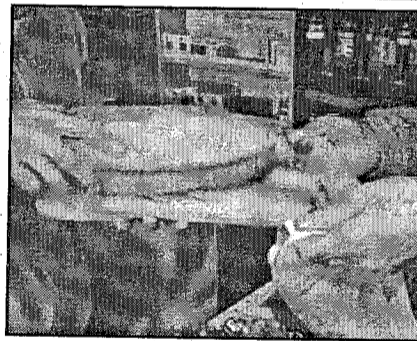
Asgari Ücret=Leblebi Parası

Nihayet asgari ücret belirlendi. 860 YTL olan asgari ücret 90 YTL'lik, yüzde 10 küsur, bir artışla 950 YTL oldu. İşverenin bir kuruşluk bir artışı dahi uygun görmediği halde, çalışanların temsilcisi olduğunu söyleyen katılımcı sendikaların kabulü ile ve de hükümetin bir göz boyama operasyonu olarak 950 YTL bu seneki asgari ücret oldu.

Bakış açısına bağlı olarak da bu yorumlanabilir. İşçilerin tarafından, işçilerin çıkarları doğrultusunda olaya bakan ve tavır koyan bir gazete olan Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek belirlenen asgari ücretle işçilerin, emekçilerin yaşam şartlarının iyileştirilmesinin önünün bir nebze olsun açılmadığını altını çizerek. Hele de aylar öncesinden elzem ihtiyaçlara yapılmış olan zamlar, ev kiralılarının tavana vurduğu sterlin, dolar üzerinden belirlendiği durumlarda bu asgari ücretin bir aldatmacadan öte bir şey olmadığını söyler.

Diğer taraftan işverenin itirazlarını dikkate almayarak 90 YTL'lik bir artışı olumlu karşılayan rejimin temsilcilerine karşı da işverenen penceresinden olaya

bakanlar hemen karşı tavırlarını belirtmeye başladılar. Mesela Kıbrıs gazetesi bununla ilgili yaptığı açıklamada bu işten devletin karlı çıkacağını altını çizerek işveren saflarında yerini aldığını ilan etti. Hem de işverenin yapacağı yasal olmayan -işverenin işçisine belirlenen asgari ücretten daha az ödeme yaptığında uğrayacağı yasal ceza gibi suçlardan bahsederek- haksızlıklar karşısında uğrayacağı cezaların asgari ücrete bağlı olarak artacağından ve ödemek zorunda olacakları miktarın devletin kasasına gideceğinden bahsederek devleti dönüp dolaşıp gene işverene çalışmazmış gibi göstermeye yöneldi. Gümrük vergilerinde yapılan azaltmalar, çeşitli alanlarda işverenlere sağlanan kolaylıklar, turizmcilerin daha fazla kazanması için devlet kasasından çıkan reklam paraları, vb, devlet eliyle işverenlere yapılan ikramlar hasır altı edilerek devletin asgari ücretin artışından, hem de işverenin yapacağı suçlar temelinde alacağı cezalarla, sanki son tahlilde bu paralar gene dönüp dolaşıp işverenin hizmetine sunulmuş gibi, kazançlı

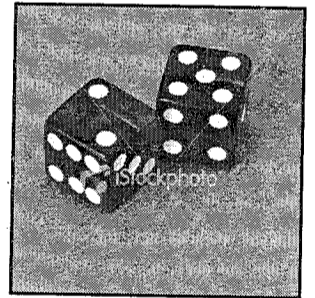

çıkacağı gösterilmesi burjuva medyanın gerçek yüzünü bir kez daha göstermiştir. Açıkça tüm bu yasal olmayan, işçiye asgari ücret altında ücret ödeme, ödenen ücret çerçevesinde yatırımlarını yapma, çalıştırılan işçinin kaydını yaptırmama vb gibi durumlar karşısında işverenler devletten kendilerine ceza kesilmemesini talep etmektedirler. Tam da içinde buldukları sistemin, kapitalist-empyalist sistemin karakteri icabı azami kar peşinde koşmaktadırlar. Rejimden göz boyamayı da bir yana bırakmasını talep etmektedirler.

İşçiler, emekçiler size reva görülen bu sömürüye karşı örgütlenmekten başka seçeneğiniz yoktur.

Kuzey Kıbrıs'taki Mafya-Uyuşturu Rakamları

Güney Kıbrıs meclis komisyonuna bilgi veren Zeki Beşiktepelî kuzey Kıbrıs üzerinden yılda 15 milyar ABD doları değerinde uyuşturucu ticareti yapıldığını açıkladı.

Kuzey Kıbrıs casinolarında ise yılda 500 milyon ABD dolarının el değiştirdiğini ve bu miktarın 200 milyon ABD dolarının mevcut hükümete verildiğini de yine Beşiktepelî'nin açıklamalarından öğreniyoruz.

Zeki Beşiktepelî bir akademisyen olarak araştırmaya ilgili bilgileri kuzey Kıbrıs'taki sivil ve askeri kurumlardan aldığını açıkladı. Uzun yıllar kuzeyde casinoları araştıran Beşiktepelî "casino üçgendir; bir tarafında casino, diğer yanlarda mafya ve diğer tarafta uyuşturucular" açıklamasını yaparak casino, mafya ve uyuşturucu ticareti arasındaki bağlantıyı kamuoyu ile paylaştı.

Beşiktepelî ayrıca kuzey Kıbrıs'ta bir bakanın kendi partisi için tüm casinoların karlarından yüzde 2 pay aldığını ve karşılığında lisans dağıttığını ve bunun kuzey Kıbrıs'ta herkes tarafından bilindiğini de açıkladı.

Stalin Yoldaş'ı Ölümünün 54'ncü

Tek ülkede sosyalizmin kurucusu olarak dünya işçilerinin, dünya işçi sınıfının gönüllerinde yaşayan Stalin Yoldaş 5 Mart 1953'te yaşama gözlerini kapadı.

Rusya Sosyal Demokrat İşçi Partisi (Bolşevik) olarak kurulan ve daha sonra Sovyetler Birliği Komünist Partisi (Bolşevik) olarak faaliyet gösteren işçi sınıfının en güçlü ve en sağlam partisinde uzun yıllar Lenin'in yanında mücadele eden Stalin, Büyük Ekim Sosyalist Devrimi mimarlarından birisiydi. Daha sonra iç savaş yıllarında cepheden cepheye Kızıl Ordu askerlerine komutanlık etti ve karşı-devrimcileri bozguna uğrattı.

Lenin Yoldaş'ın zamansız ölümünden sonra Bolşevik Parti genel sekreterliğini devralan Stalin Yoldaş, sosyalist ekonomi-politiğin gereği dünyada ilk 5-Yıllık Kalkınma Planı'nı hayata geçirdi. 20 yıl gibi kısa bir sürede geri bir tarım ülkesi ve ulusların hapisanesi olan Rusya'yı işçilerin iktidarı ile Avrupa'nın birinci dünyanın ikinci büyük ekonomisine sahip olmasına ön ayak oldu. Ulusların hapisanesi yerine ulusların özgür birliğinden oluşan Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği'nin kurulmasına ön ayak oldu. Tarım ve endüstri üretimi en modern üretim araçları ile donatıldı.

İkinci Dünya Savaşı'nda faşist Hitler saldırısına karşı Sovyetler Birliği'nin hem ekonomik, hem sosyal, hem de askeri savunmasının örgütlenmesinin Başkumandanı idi. Stalin Yoldaş'ın önderliği sayesinde dışlerine kadar son model silah ve teçizatla donanmış Alman ordusuna karşı sadece Sovyetler Birliği'ni değil, Avrupa'yı ve de insanlığı faşizme karşı savundu.

Sovyetler Birliği halkının muazzam fedakarlıkları sayesinde Alman faşizmini Berlin'e kadar kovalayan ve 1 Mayıs 1945'te Branerberg Kapısına Sovyet bayrağını diken Stalin'in önderliğindeki Sovyet ordusu idi. Sovyetler Birliği faşizmin bu saldırısını yenmek için 27 milyon insanını kaybetti.

Savaşta büyük yıkıma uğrayan Sovyetler Birliği yıkılan ekonomisini 5 yıl gibi kısa bir zamanda restore etti. Sosyal yaralarını sarmaya ve tek ülkede komünizme geçişin planlarını yapan Sovyetler Birliği'nde en kritik zamanda hayata gözlerini yumdu.

Alta yayınladığımız yazıda Stalin Yoldaş'ın daha 1939 yılında tek ülkede komünizmin sorunlarının nasıl çözüleceğini ele aldığını bulacaksınız. Özellikle de tek ülkede sosyalizmi ret eden Troçkistler ve tek ülkede komünizmi ret eden Yeni Troçkistler bu satırları dikkatlice okumalıdır. Dünyada uzun süre var olan işçi iktidarının sorunları kapitalizme çanak tutarak değil, sosyalizmin-komünizmin sorunları incelenerek ve araştırılarak ilerleme sağlanabilir.

Stalin Yoldaş'ı ölümünün 54'üncü

yılında O'nu bu mücadele ruhu ile anıyoruz.

Bolşevizm Yenecektir!

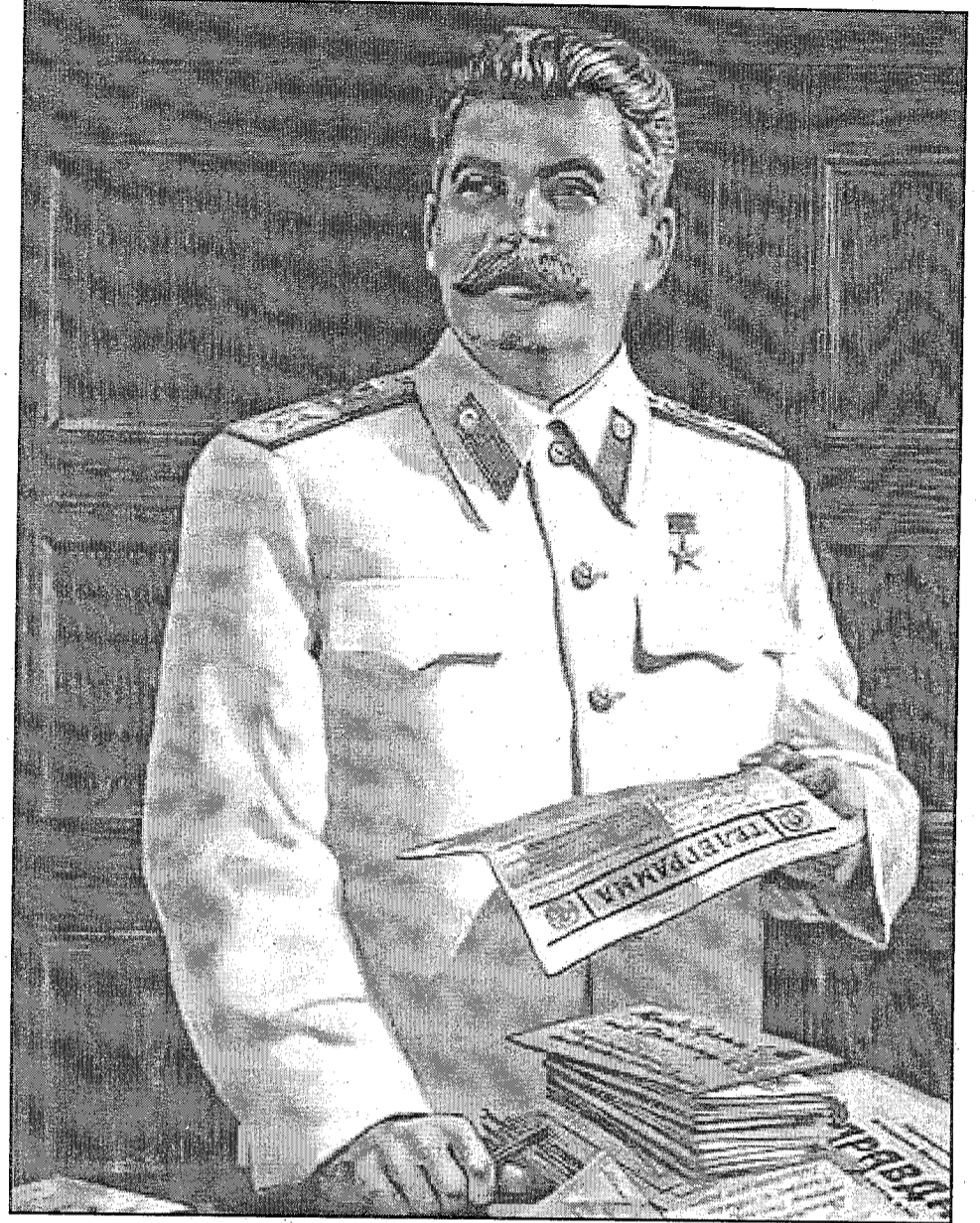
Teorinin Bazı Sorunları

Propaganda ve ideolojik çalışmalarımızın eksikliklerine, son derece büyük pratik değeri olan bazı teorik sorunlarda yoldaşlarımızın tam bir netliğe ulaşamamış olmaları, bu sorunlara ilişkin belli bir karışıklığın hüküm sürmesi de eklenmelidir. Genel olarak devlet, özel olarak da Sosyalist devletimiz ve Sovyet aydınları sorunundan söz ediyorum.

Zaman zaman şu soru soruluyor: "Ülkemizde sömürücü sınıflar ortadan kaldırıldı, artık düşman sınıflar yok, ezilmesi gereken hiç kimse kalmadı. Buna göre artık devlete gerek yok, devlet yavaş yavaş ölmeli - neden sosyalist devletimizin yavaş yavaş ölmesine çalışmıyoruz, neden varlığına son vermek için çaba harcamıyoruz, devletle ilgili bu ıvır zıvırı bir kenara atmanın zamanı gelmedi mi?"

Ya da: "Ülkemizde artık sömürücü sınıflar ortadan kaldırıldı, sosyalizm esas itibarıyla kuruldu, komünizme doğru yürüyoruz, oysa Marksist devlet öğretisi komünizmde hiç bir devletin olmayacağını söylüyor - Neden sosyalist devletimizin yavaş yavaş ölmesine çalışmıyoruz, devleti antik çağ müzesine sürmemizin zamanı gelmedi mi?"

Bu sorular, soru soranların Marks ve Engels'in devlet öğretisini cümle cümle ezberlediklerini kanıtıyor. Ama, bu yoldaşların öğretinin özünü kavramadıklarını, bunların hangi tarihsel koşullar altında kaleme alındıklarını bilmediklerini, özellikle içinde bulunduğumuz şimdiki uluslararası duruma anlamadıklarını, kapitalist kuşatmanın var olduğunu ve bunun sosyalizmin ülkesi için doğurduğu tehlikeler olgusunu farketmediklerini de kanıtlamakta. Bu sorularda sadece kapitalist çevrenin küçümsenmesi dile getirilmiyor, aynı zamanda, burjuva devletlerinin ve organlarının ülkemizde casuslar, katiller, zararlı unsurlar yollamalarının ülkemize karşı bir askeri saldırı düzenlemek için fırsat kollamalarının küçümsenmesi dile geliyor; bu sorularda aynı zamanda sosyalist devletimizin ve sosyalizmin ülkesini dışarıdan gelecek saldırılara karşı korumak için gerekli olan askeri-ceza ve güvenlik organlarının öneminin küçümsenmesi dile geliyor. Bu küçümseme hatasını işleyenlerin sadece sözünü ettiğim yoldaşlar olmadığı saptanmalıdır. Belli ölçülerde hepimiz, bütün Bolşevikler aynı hatayı işliyoruz. Troçkist ve Buharinci elebaşlarının, casusluk ve komplo faaliyetlerinden son zamanlarda, 1937/38 yıllarında haberdar olmamız şartı değil mi? Oysa bu baylar, begelerden görülebileceği gibi, Ekim Devrimi'nin ilk günlerinden itibaren yabancı casusluk organlarının hizmetinde casus olarak çalışmış ve komploluluk yapmışlardır. Bu ciddi olguyu nasıl farkedemedik? Bu

başarısızlık neyle açıklanır? Bu soruya genellikle şu yanıt veriliyor: Bu insanların bu kadar alçalacaklarını tahmin edemedik. Fakat bu bir açıklama değildir, böyle savunma da olmaz. Zira başarısızlık olgusu, başarısızlık olarak kalır. Bu başarısızlığın nedeni nedir öyleyse? Bu başarısızlığın nedeni, insanların kibirini, karaktersizliklerini, onları casusluk ağlarına düşürmek ve bu ağı Sovyet devletlerinin organlarına kadar yaymak için ullanmaya hazır bizi çevreleyen burjuva devletlerin ve onların casusluk organlarının gücü ve öneminin küçümsenmesidir. Bunun nedeni sosyalist devlet ve onun karşı savunma aygıtının rolü ve öneminin küçümündenmesidir; bu karşı savunmanın küçümsemesi, karşı savunmanın Sovyet Devleti'nde önemsiz olduğu, Sovyet Devleti gibi Sovyet karşı savunmasının da yakın zamanda antik çağ müzesine tıklılacağı yönündeki saçmalık, küçümsemeye yol açmıştır.

Bu küçümseme ülkemizde hangi zemin üzerinde varolabilir?

Marksizmin devlet teorisinin bazı genel önermelerinin yetersiz imncelenmesi ve eksik bırakılmaları zemininde varolabilir. Bu küçümseme teorik genellemeler için bize, oldukça zengin malzeme sunan pratik devlet faaliyetinin yirmi yıllık deneyimine sahip olduğumuz, eğer gerçekten istesek bu teorik boşluğu başarıyla doldurabileceğimiz halde, devlet teorisine ilgili olarak suç sayılması gereken bir kayıtsızlık içinde bulunduğumuz için yaygınlaşmıştır.

Lenin'in Rus Marksistlerinin Marksizm teorisini geliştirmekle yükümlü oldukları yolundaki talimatını unutmamıştık. Lenin şöyle söylüyor:

"Biz, Marksist teorinin tamamlanmış ve dokunulmaz olduğunu kesinlikle düşünmüyoruz: Tam tersine bu teori, eğer hayatın gerisinde kalmak istemiyorlarsa, sosyalistlerin her yönde geliştirmek zorunda oldukları bilimin temel direklerini oluşturmuştur. Biz, Rus sosyalistleri için, Marksist teorisinin bağımsız bir ele alınışının özellikle gerektiğini düşünmüyoruz. Çünkü Marksist teori, özel olarak İngiltere'de Fransa'dakinden, Fransa'da Almanya'dakinden, Almanya'da Rusya'dakinden farklı uygulanacak genel yönlendirici tezleri ortaya koymaktadır". (Lenin; Tüm Eserler, Cilt IV, Berlin 1968, s. 205).

Örneğin, Engels tarafından verilen sosyalist devletin gelişimiyle ilgili teorisinin klasik formülünü ele alalım:

"Baskı altında tutulması gerekli herhangi bir toplumsal sınıf kalmadığında, sınıf egemenliğinin ve bugüne kadarki üretim anarşisinin nedeni olduğu tek varolma mücadelesiye, bundan kaynaklanan çatışmalar ortadam kalktığında özel bir baskı erkine, devleti gerekli kılan baskı altında tutulacak bir şey olmayacaktır. Bütün toplumun gerçek temsilcisi olarak devletin ilk eylemi -toplum adına üretim araçlarına el koymak- aynı zamanda onun son eylemi olacaktır. Egemenlik ilişkileri bütün alankarda giderek gereksizleşecek ve kendiliğinden sönecektir. Bireylerin üzerindeki egemenlik, yerini, işlerin

Yılında Saygı ile Anıyoruz

yönetimine, üretim süreçlerinin yönetimine bırakacaktır. 'Devlet ortadan kaldırılma'yacak, yavaşça ölecektir.' (Friederich Engels: Bay Eugen Duhring'in Bilimi Altüst etmesi, Berlin 1970, s. 260).

Engels'in bu tezi doğru mudur?

Evet doğrudur, ama sadece şu iki koşul altında: a) Sosyalist devlet sadece ülkenin iç gelişimi açısından inceleniyor, bu arada baştan itibaren uluslararası faktör dikkate alınmıyor ve devlet gibi, ülke de, araştırmanın basitleştirilmesi için, uluslararası durumdan soyutlanarak değerlendiriliyorsa, ya da b) sosyalizmin bütün ülkelerde ya da ülkelerin çoğunda zafere ulaştığı, kapitalist bir çevreye değil de sosyalist bir çevreye sahip olduğumuz, dışarıdan gelecek herhangi bir saldırı tehlikesi bulunmadığı, ordu ve devletin güçlendirilmesinin gereksizliği varsayılıyorsa bu tez doğrudur.

Peki ama, sosyalizm sadece bir ülkede muzaffer olduysa ve bu durum karşısında uluslararası koşulların dikkate alınması zorunluluğu varsa ne olacaktır? Engels'in bu formülü soruyu yanıtlamamaktadır. Engels, aslında kendisine böyle bir soru sormuyor bile, dolayısıyla da bu soruya yanıt vermesi mümkün değildi. Engels, sosyalizmin, halihazırda, az çok bütün ülkelerde ya da ülkelerin çoğunda aynı zamanda zafere ulaştığı varsayımından yola çıkıyor. Dolayısıyla burada, şu ya da bu ülkedeki, şu ya da bu somut sosyalist devleti değil, sosyalizmin bir çok ülkede muzaffer olduğu koşullarda genel olarak sosyalist devletin gelişimini incelemektedir. Engels şu formülden hareket ediyor: "Sosyalizmin bir çok ülkede muzaffer olduğunu varsayalım; akla şu soru geliyor: Bu durumda proleter devlet, sosyalist devlet nasıl bir değişiklik yaşayacaktır?" Engels'in sosyalist devlet sorununu incelerken, uluslararası durumu hiç bir biçimde gözönüne almamasının tek nedeni, sorunu koyuş biçiminin bu genel ve soyut niteliğiyle açıklanabilir.

Bundan çıkan sonuç ise, sosyalist devletin kaderiyle ilgili Engels'in bu genel formülünün sosyalizmin tek ülkede zafere ulaştığı, kapitalist bir çevreye kuşatıldığı ve dışarıdan gelecek herhangi bir saldırı tehlikesiyle karşı karşıya bulunduğu bundan dolayı da uluslararası durumu dikkate almak zorunda olduğu özel, somut bir duruma uygulanamayacağıdır; burada sözkonusu edilen ülke, sosyalizmin kazanımlarını bir dış saldırıya karşı koruyabilmek için hem iyi eğitilmiş bir orduya, hem de iyi örgütlenmiş yargı organları ve güçlü bir karşı savunma örgütüne, dolayısıyla da yeterli derecede güçlü olan bir devlete sahip olmak zorundadır.

Zamanımızla aralarında 45-55 yıllık bir dönem olan Marksizmin klasiklerinden, uzak gelecekte, tek tek her ülkede tarihin şu ya da bu zikzaklarını önceden görmeleri beklenemez. Marksizmin klasiklerinden, 50-100 yıl sonra, şu ya da bu ülkede ortaya çıkabilecek bütün teorik sorunlara hazır çözümler sunmalarını -bizlerin, Marksizmin klasiklerinin ardılarının tembelce yan

gelip yatabilmeleri ve hazır çözümleri tekrarlanılmaları için beklemek gülünçtür. (Gülüşmeler). Oysa zamanımızın Marksist-Leninistlerinden, Marksizmin tek tek gelen önermelerini ezberle öğrenmekle yetinmemelerini, tesine Marksizmin özüne girmelerini, ülkemizde yirmi yıldır varlığını sürdüren sosyalist devletin deneylerini dikkate almalarını ve nihayet bu deneylere dayanarak ve Marksizmin özünden hareket ederek Marksizmin genel tezlerini somutlaştırmayı, tamamlamayı ve iyileştirmeyi öğrenmelerini beklemek zorundayız. Lenin "Devlet ve Devrim" adlı ünlü kitabını, Ağustos 1917'de, yani Ekim Devrimi'nden ve sosyalist devletin kurulmasından bir kaç ay önce kaleme almıştı. Lenin, bu kitabın temel görevini, oportünistlerin çarpıtma ve bayağılaştırma girişimlerine karşı Marx ve Engels'in devler teorisinin savunma görevi olarak görüyordu. Rus Devrimi'nin 1905 ve 1917 deneylerinde başlıca dersleri çıkaracağı "Devlet ve Devrim" in ikinci bölümünü de yazmayı amaçlıyordu. Lenin'in amacının, kitabının ikinci bölümünde, ülkemizdeki Sovyet iktidarının deneyimlerine dayanarak, devlet teorisini daha da geliştirmek olduğundan kuşku duyulamaz. Ancak, ölüm onun bu görevi yerine getirmesini engelledi. Fakat Lenin'in tamamlamadığını, öğretileri yapmak zorundadır. (Çoşkun alkışlar).

Devlet, toplumun düşman sınıflara bölünmesi temelinde oluştu, sömürücü azınlık yararına, sömürülen çoğunluğu zaptetmek için oluştu. Devletin iktidar araçları esas itibarıyla, ordu, yargı organları, polis aygıtı hapisanelerde yoğunlaşır. Devletin faaliyetini iki ana işlev karakterize eder: İç (esas olan) - sömürülen çoğunluğu zaptetmek; ve dış (esas olmayan)- egemen sınıfın topraklarını başka devletlerin toprakları yararına genişletmek, ya da kendi topraklarını bir başka devletin sadırılarına karşı savunmak. Köleci toplumda da, feodal toplumda da durum buydu. Kapitalizm koşullarında da farklı değildir.

Kapitalizmi yıkmak için sadece burjuvaziyi iktidardan uzaklaştırmak, kapitalistleri mülksüzleştirmek yetmiyordu, aynı zamanda burjuvazinin devlet aygıtını, onun eski ordusunu, bürokratik memur aygıtını, polisini, tamamen parçalamak ve bunların yerine yeni, proleter rejimi, yeni sosyalist devleti geçirmek gerekiyordu. Bilindiği gibi, Bolşevikler tam da böyle yapmışlardır. Fakat burada yeni, proleter devlette eski devletin belli işlevlerinin proleter devlete uygun değişimlerle muhafaza edilemeyeceği sonucu çıkmaz. Buradan, sosyalist devletimizin biçimlerinin değişmeden kalmak zorunda olduğu, devletimizin ilk baştaki işlevlerinin tümünün aynen kalacağı sonucu da çıkmaz. Gerçekten de ülkemizin biçimleri, ülkemizin gelişimine dış durumun değişimine göre değişikliğe uğramaktadır.

Lenin şunları söylerken tamamen haklıydı:

"Burjuva devlet biçimleri olağanüstü çeşitlidir, fakat bu devletler öz itibarıyla aynıdır. Bu devletlerin tümü, şu ya da

bu biçimde, ama son tahlilde burjuva diktatörlükleridir. Kapitalizmden komünizme geçiş elbette çok çeşitli politik biçimler ortaya çıkaracaktır, fakat bunların özü hep aynı olacaktır: Proletarya diktatörlüğü." (Lenin, SE, Cilt II, Berlin 1970, s. 346, Almanca).

Ekim Devrimi'nden bu yana sosyalist devletimiz gelişim sürecinde iki ana safhadan geçmiştir.

Birinci aşama, Ekim Devrimi'nden sömürücü sınıfların tasfiye edilmesine kadarki dönemdir. Bu dönemde esas görevi, yıkılmış sınıfların direnişini ezmek, müdahalecilerin saldırılarına karşı ülkenin savunmasını örgütlemek, endüstri ve tarımı yeniden kurmak, kapitalist unsurların tasfiyesi için koşulları hazırlamaktan oluşuyordu. Devletimiz, bu dönemde, bu göreve uygun olarak iki ana işlev yerine gerirdi. Birinci işlev, ülke içinde yıkılmış sınıfları baskı altına almaktır. Bu noktada devletimiz şeklen, karşı olanları bastırma işlevine sahip eski devletleri andırıyordu. Ama eski devletlerle arasında şu temel fark vardı: Onlar sömürülen azınlık yararına sömürülen çoğunluğu baskı altında tutarken, devletimiz emekçi çoğunluk yararına sömürücü azınlığı baskı altında tutmaktadır. İkinci işlev, dışarıdan gelecek saldırılara karşı ülkeyi savunmaktır. Bu noktada da şeklen, ülkelerinin savunmasını silahlı biçimlerde de yapan eski devletlere benziyordu. Ama eski devletlerle arasındaki temel fark vardı. Eski devletler böyle durumlarda sömürücü azınlığın servetini ve ayrıcalıklarını korurken, bizim devletimiz dışarıdan gelecek saldırılara karşı emekçi çoğunluğun kazanımlarını korumaktadır. Bunlardan başka devlet organlarımızın yeni, sosyalist ekonominin ve insanların sosyalizm ruhuyla eğitilmesinin tohumlarını geliştirmeyi amaçlayan, ekonomik-örgütsel ve kültürel- eğitimsel çalışması olmak üzere bir üçüncü işlevi daha olmuştur. Ne var ki bu üçüncü işlev sözkonusu dönemde, önemli bir gelişim gösterememiştir.

İkinci aşama, kentte ve kırdaki kapitalist unsurların tasfiyesinden sosyalist ekonomik sistemin tam zaferine ve yeni anayasanın kabulüne kadar olan dönemdir. Bu

safhanın temel görevi, bütün ülkede sosyalist ekonomiyi örgütlemek ve kapitalist unsur artıklarını tasfiye etmek, kültür devrimini örgütlemek ve ülke savunması için tamamen modern bir ordu kurmaktır. Sosyalist devletimizin işlevi bu görevlere uygun olarak değişmişti. Ülke içinde askeri baskı işlevi ortadan kalktı - kendiliğinden söndü-, çünkü sömürücüler yokedilmiş, sömürülen kalmamış, bu nedenle de baskı altında tutulacak kimse yoktur. Devlet baskı işlevi yerine, sosyalist mülkiyeti hırsızlardan ve halkın malını yağmacılardan korumak işlevi edinmişti. Ülkenin dış askeri saldırılara karşı koruma işlevi ise, bütünüyle muhafaza edildi, dolayısıyla yabancı casusluk örgütleri tarafından ülkemize gönderilen casus, katil ve zararlıların ortaya çıkarılması ve cezalandırılması için gerekli olan Kızıl Ordu, Kızıl Donanma, yargı ve karşı savunma organları da varlığını korudu. Devlet organlarımızın ekonomik-örgütsel ve kültürel-egitimsel çalışmasının işlevi de sürdü ve büyük gelişme gösterdi. Şimdi devletimizin ana görevi, ülke içinde, barışçıl ekonomik-örgütsel ve kültürel-egitimsel çalışmada yatmaktadır. Ordumuza, yargı organlarına, karşı savunmaya gelince, bunların hedefi artık ülke içine değil, ülke dışına, dış düşmanlara yönelmiştir.

Gördüğümüz gibi artık şeklen ve işlevleri itibarıyla birinci safhadaki sosyalist devletten önemli ölçüde farklılaşmış tarihin şimdiye kadar tanık olmadığı tamamen yeni, sosyalist bir devlete sahibiz.

Ne var ki, gelişme bu noktada duramaz. İlerlemeye, komünizme doğru yürümeye devam ediyoruz. Ülkemizde komünizm döneminde de devlet korunacak mıdır?

Evet, kapitalist kuşatma ortadan kaldırılmadıkça, dış saldırı tehlikesi kalkmadıkça korunacaktır; bu arada devletimizin değişen iç ve dış durumlara göre değişik biçimler alacağı açıktır.

Hayır, kapitalist kuşatma ortadan kaldırılır, kapitalist çevrenin yerini sosyalist bir çevre alırsa, korunmayacak, sönecektir.

• Sosyalist devlet sorunu böyledir.

BİRKAÇ SORU

Gazetemizin bir okuru, Kıvılcım Yayınları'nın kitaplarından birisini okuduktan sonra, ve aslında genel olarak, birkaç sorusunun olduğunu belirtip, bizden bu sorulara cevap vermemizi, açıklama yapmamızı, bilgilendirmemizi istedi. Okurumuzun bu isteğini seve seve kabul ettik. Gazetemizin sayfalarına sığdırabildiğimiz kadarıyla okurumuzun sorularına öz itibarıyla verdiğimiz cevapları sadece onunla değil, tüm okurlarımızla paylaşıyoruz.

1-) Herkesin aynı marka araba, buzdolabı etc. kullanması monopoly'lerin olduğu anlamına gelmez mi?

Tabii ki o anlama gelir. Dahası sosyalizm-komünizm şartlarında üretim ve dağıtımın (satış) tek bir monopoli, yani devlet tekeli altında yapılması amaçlanırdı.

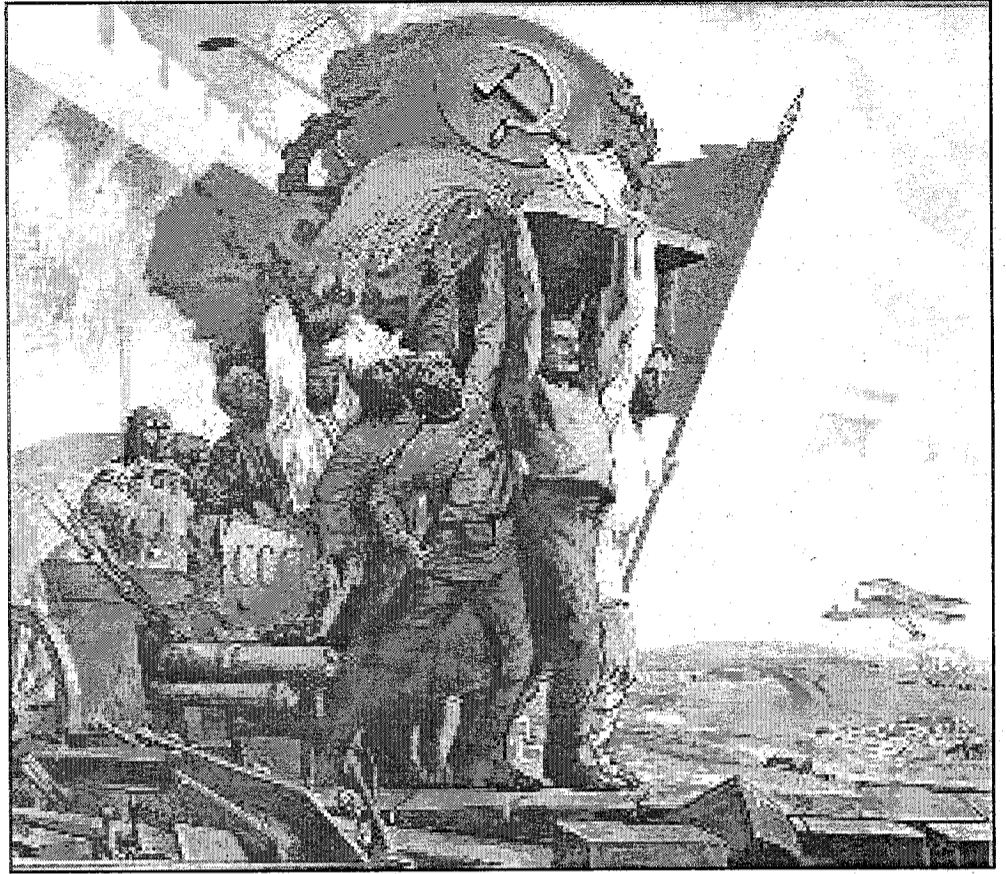
Teknolojinin gelişme yönü tekelleşmeyi talep etmektedir. Teknolojik gelişmeyi hızlandırmak için her şeyin herkesin bilgisinde olması, herkese açık olması gereklidir. Başka türlü herkesin bu gelişmeye katkıda bulunabilmesi imkansızlaşır. Bunu elde etmek için de işçilerin hükümeti altında devlet tekeli geçici fakat tek ve en uygun yöntemdir. KSP'nin Doğrudan Demokrasi konusundaki görüşleri bunları ele almaktadır.

Ancak aynı marka demek aynı model ya da aynı tip anlamına gelmez. Bu ancak Mao'nun "kültür devrimi" sırasında hayata geçirdiği küçük burjuva eşitlikçilik olan tek tip kıyafet siyaseti ile olur. Teknolojinin gelişme yönü konusunda Nusret Şen yoldaşın "Bilgisayar Çağında İnternetin Ağında" başlıklı broşürüne değinebiliriz.

1-a) Peki üretimde rekabet olmazsa kalitede sürekli artış ve fiyatta düşüş nasıl elde edilir?

Gayet büyük bir rahatlıkla. Bahsi edilen rekabet kapitalistler, tekeller arası rekabettir. Bu rekabet nedeniyle her bir şirket – birey, kendi bilimsel-teknolojik araştırmasını yapmaktadır. Ve tüm bunlar işte o rekabet nedeniyle birbirinden gizlenmektedir. O zaman da insan enerjisi telef olmakta, elde edilecek başarılar azalmaktadır. Yine bu rekabet türüyle el ele giden bir olgu, rekabetin ardında teknolojiyi geliştirip de insanların verimliliğini artırıp insanlar için daha çok ve daha kolayca ve bolca üretmek değildir. Amaç maksimum kar elde

etmektir. O zaman işte bazı garip olaylar anlaşılır hale gelir: Kıbrıs'ta 5-10 yıl önce yüzlerce kadın dikiş makinalarının önünde elbise dikmekteydiler. Şimdi bu iş daha ucuz yerlere taşındı. İyi ama bu dikiş işinin otomatikleşmesi için gerekli bir teknoloji yok mudur? Elbette vardır. Niye kullanılmaz? Hapishaneden beter iş yerlerinde hamile kadınlara ve gencecik kızlara diktirmek daha karlıdır da ondan. Hayır. Burjuvaların ve onların kölesi burjuva aydınların yalanlarına kanılmamalıdır. Rekabet teknolojiyi geliştirmenin aracı olarak kapitalizmin ilk dönemlerinde ve de çok kısa bir dönem için görev yapmıştır. Tekelcilik altında, tekeller arası rekabet olarak o teknolojik buluşları saklamanın, var olan teknolojiyi kullanmamanın, insanlar açlıktan ölüren tarım alanlarını boş bırakmanın aracıdır. Patent dairelerinde tekellere ait milyonlarca patent vardır. Ancak bu buluşların hayata geçirilmesi durumunda bu tekeller maksimum karlar elde edemeyeceklerinden dolayı raflarda toz tutuyorlar. Rekabetsiz teknoloji nasıl gelişir? İşbirliğiyle! El ele vererek, zevkle birlikte çalışarak, yapılanın kendi iş günümüzü azaltmak, bolluğumuzu artırmak imkanı olduğunu kavrayarak. Bilimsel ve teknik bilgi herkese ulaştığında, bunları geliştirme imkanı herkese verildiğinde, ve herkes el ele verebildiğinde, bugün üç beş tane ve kendini fasulye gibi nimetten sanan o burjuva bilim adamı müsvettelerinin o kadar da büyük birşeyler olmadığı, onların yaptıkları işin herkesin imkanı ve becerisi dahilinde olduğunu göreceğiz -biz bunu Sovyetler Birliğinde gördük! Avrupa'nın en geri ülkesi olarak Rusya, 1950'lere gelindiğinde dünyanın teknolojik olarak en gelişmiş ülkesiydi. Bazıları "Sovyetler Birliği'nde rekabet yoktu, o nedenle teknolojik olarak geri kaldı, o nedenle de sattı" derler. Yalancıdırlar. Burjuva yalancılarıdır. Stalin Komünizmdir başlıklı KSG broşürü bu konuda yardımcı olacaktır. Rekabet yok olacak mı? Kapitalistlerin rekabeti tabii ki yok olacak: "good riddence" der İngilizler. Ama kendi aramızda bu işi kim daha çabuk halleder türü yarışmaları bal gibi de örgütleyebiliriz sosyalizmde... Yarışlar yapabileceğimiz gibi! Bugünlerde bile yapabiliriz bunları

kendi olarak aramızda. Marx'ın Kapital'ini kim ders kitabı olarak ele alıp inceleme işini ilk olarak bitirecek? Var mısınız rekabete?

2-) Sosyalist devletin kapitalist devletlerin ekonomilerinden etkilenmemesi gerek. Doğru mu?

Doğru!

2-a) Bunun için de ithalat/ihracat yapmayan, tükettiği her şeyi üreten bir devlet olması gerekir. Niye??

Öyle bir gereklilik yoktur. Sosyalizmin ülkesi olarak Sovyetler Birliği hiçbir zaman kendini soyutlayan bir ülke olmadı. İleride de olmaz. Sosyalist ülkenin dış ülkelerle ticaretine engel olanlar, ona ambargo uygulayanlar, kapitalist-emperyalist ülkelerdir. Onların sosyalizmi yıkmak amacıyla ülkelerimize ambargo uygulaması bir şey, bizim dışarıdaki kapitalist-emperyalist ülkelerle ticareti yasaklamamız başka bir şeydir -ve biz bu ticareti hiçbir dönemde yasaklamadık. Devletimizin tekeline aldık. Ama yasaklamadık. Kazıklanmak istendiğimizde de satın almadık. Ama yasaklamadık. Dış ticareti, kapitalist ülkelerle ticareti yasaklayanlar gerçek komünistler değildir -komünist geçinen tarikatlardır. Ama dışarıdaki burjuvalar bizlere zorluk çıkarmak için her haltı yerler -bunlar arasında akılları sıra bizi dize getirecek ticari ambargo da olacaktır.

2-b) Ancak ihracat üreticinin daha geniş kitlelere ürün satmasını, ithalat da tüketicinin daha çok çeşite, daha ucuza ve daha kaliteli halde erişmesini

sağlarlar, en basit örnek. İthalat/ihracatı olmayan devlet bütün bu avantajlardan gönüllü olarak vazgeçtiğinde, ürün çeşitliliği bakımından hayat "siyah beyaz film"e benzemez mi?

Tabii ki dünya çapında iş bölümü, insanlığın imkanlarını artırabilir. Ve bu meyanda iyidir. Gel gelelim ürün çeşitliliği sorunu enteresan bir alandır.

Yukarıdaki fikirler emperyalistlerin kullandığı bir propagandadır. Onlar sosyalist ülkelerde tüketim araçlarında kısıtlama olduğunu iddia etmektedirler, çeşitlilik olmadığını iddia etmektedirler. Ama gene yalana baş vuruyorlar. Onların el attıkları tarım alanına bir bakınız. Bugün üretilen muz o hale gelmiştir ki, tüm muz üretimi tehdit altındadır. Niye? Çünkü el attıkları her yerde tek tür muz yetiştiriyorlar ve bu muz türünde belirmeye başlayan bir hastalık yenilemezse tüm muz bahçeleri tüm dünyada telef olacak. Tek tür muz. Sadece İngiltere'de bir özel bahçede 2500 tür elma türünün olduğunu bilir miydiniz? Ve bugün dünyanın dört bir tarafında kaç çeşit elma bulabileceksiniz? Karlılık bu alanda çeşitliliği, dolayısıyla da GEN hazinesinin zenginleşmesini önlemektedir. Bunların kar hırsı ve yöntemleri tüm insanlığı ve doğayı tehdit eder duruma gelmektedir ve bu tehdidin bir nedeni de çeşitliliğe karşı faaliyetleridir!

Aynı şeyleri o meşhur Mac Donalds sistemlerinde de görürsünüz. Dünyanın her tarafına el atılmakta. Dünyanın her tarafındaki çeşitlilik -yemek kültüründeki çeşitlilik -yok

- BİRKAÇ CEVAP

edilmektedir. İnsanlığın açlığına karşı konser veren müzisyenlerini seyrettiniz mi siz onların? Yoksa filmlerini? Kaç tane Afrikalı filmi bilirsiniz? Türk filmleri bitti, bitmediyse konusu bilim kurgu oldu mu? Amerikanvari? Kozmopolitan? Sovyetler Birliği'nde komünistler iktidara geldiğinde 250 civarında insan dili (bunlar arasında Türk dilleri de dahildir) yok olmak üzereydi. Kim kurtardı onları? Komünizm! Çeşitliliği komünizm korudu ve de güçlendirerek salıp koyuverdi. Ama bugün her iki haftada bir bir insanlık dili yok oluyor. Sadece o mu? İnsanlık genleri yok edildi bu barbar kapitalistler tarafından ve de şu anlarda yok ediliyor. Balta girmemiş ormanların yok edilişi? Oradaki tanımadığımız türlerin yok edilişi.

Çeşitlilik mi dediniz? Emperyalist kapitalizm çeşitliliğin azılı düşmanı, tekeli barbarlıktır. Gerek tabiatla, gerek toplumda çeşitliliği korumak için insanlığın el ele vermesi şarttır. İnsanlığın el ele vermesini mümkün kılmak için üretim araçlarının ortak mülkiyeti, mülkiyette el ele vermek şarttır. Yoksa o meşhur tekellerin rekabeti çeşitliliği yok etmektedir, ediyor ve de edecek. Onlar çeşitli insan türlerinin üzerine atom bombasıyla, kimyasal zehirlerle gitmenin hazırlığını yapıyorlar. Onlar Pasifik'teki yüzlerce küçük adayı ve üstündeki çeşitliliği, hem de insan toplumunu yok ettiler, ediyorlar!

Ticari olarak da ortaya koyduğumuz gibi, onların rekabeti çeşitlilik aracı değildir. Çeşitli olmaya çalışsın ekonomik olarak ezmek, olmazsa askeri olarak ezmek, ama ona izin vermemektir. Çeşitli buzdolapları, çeşitli arabalar, çeşitli elbiseler vb çeşitlilikten bahsediyorsanız, bu çeşitlilik alanın çok dar bir kesimidir, ve çeşitliliğin ardında yatanında bir tek petrol motoru olduğunu, onun da dünyayı yok etmekte olduğunu, bahsi edilen çeşitliliğin ise tipik görüntüden ibaret olduğu, ve de temelinde kar dürtüsü yattığı görülecektir. Bu çeşitlilik hayatımıza çeşitlilik katmıyor ki. Bu çeşitlilik hayatımızı mahvediyor!

Biz ileride elektrik trenlerini her köye ulaştırmayı kendimize hedef koyduk!

3-) Mekanizasyon-otomasyon işsizliğe sebep olmaz mı?

Kapitalizm şartlarında olur. Sosyalizm-komünizm şartlarında ise işi kolaylaştırma, işyerinde

harcanan zamanı azaltma aracıdır. **4-) Revizyonistler neden "kötü"? revizyonlar devrimin sürekliliğini sağlamaz mı yani?**

Marksizm bir bilimdir.

Revizyonistler ise bu bilimi çarpıtmaktadırlar. Böylece işçilerin, dolayısıyla insanlığın kurtuluşunu imkansızlaştırmaktadırlar. Bunlar Sovyetler Birliği'nde bizim onca eza cefa ve onca fedakarlıklarla inşa ettiğimiz sosyalizmi yıktılar. Bu insanlığa çok büyük zararlar verdi. Revizyonistler bu nedenle kötüdürler.

Marksizm'i öğrenmezsek insanlığı kurtaramayız. İnsanlar mahvolurlar. Revizyonistler Marksizm'in öğrenilmesini imkansız kılmak isteyenlerdir.

5-) Devlet çiftliği-kollektif çiftliklerin farkı ne? Komün çiftlik?

Devlet çiftliğinde tüm üretim araçları ve üretilen ürün devlete, yani tüm halka aittir. Kollektif çiftlikte üretim araçları haricinde ürün ve mülkiyet kollektif çiftliğin ortaklaşa sahibi olan köylülerin kendi aralarındaki ortak mülkiyettir. Ürün onlara aittir. Bazı kısmını devlete-tarım aletlerinin kullanımı karışlığı vermek zorundadırlar fakat diğer ve esas kısmını devlete satarlar -bu onların ürünlerini metaya dönüştürür. Bu da komünizmin elde edilmesinin önünde bir engeldir.

Komün çiftlik ilk deneylerde bizim yoksulluğumuzun bir ürünüdür. Burada herşey devlet mülkiyeti benzeri ortak mülkiyet altındadır. Ama ürün gene dönüp dolaşıp metaya dönüşür. Tarımda komünal üretimin de ara yolu devlet çiftliğidir. Komün çiftliği yoksulluk şartlarında kullanılan bir yöntemdir.

6-) Meta ne demek?

Her şey şartlandırılmıştır. Belli şartlar altında bir anlama sahip olan bir şey başka şartlarda başka bir anlama sahiptir. Bir kız ve erkek birbirini deli gibi sever. Onlar cinsel ilişkiye girdiğinde ortaya çıkan şey bir aşktır. Bir eşşek erkek sokakta bir orospu kadınla cinsel ilişkiye girer. Onlar arası ilişki rezilliktir. Meta da böyle bir şeydir.

İnsanlar yaşayabilmek için üretmek zorundadırlar. Ürün normal şartlar olsa basitçe insanların ihtiyacını gidermek için insanlar tarafından üretilmiş bir üründür. Ama meta üretimi şartlarında, ki bu üretim türü kapitalizmle en yaygın haline kavuşur, meta üretimi şartlarında üretim ve ürün başka bir anlama kavuşur. Ürün pazarlanmak için üretilir. Pazarda değiştirilmek zorundadır. Pazara götürülüp

pazarda değiştirilmek zorunda olan ürünlere meta denir. Meta bir üründür ama Pazar için üretilmiş ve pazara götürülmesi şart olan bir ürün.

Halbuki insanların ihtiyacını gidermek ürünlerin böyle bir şekilde bürünmesini zorunlu kılmaz. Bunu zorunlu kılan kapitalizmdir! Ürünleri, bu arada insanların iş güçlerini metaya dönüştüren kapitalizmdir.

7-) İthalat-ihracatı olmayan bir devlet varolabilir mi?

Evet!

Bu imkansız olsaydı, kapitalist devletlere karşı baş kaldırmak da gereksiz olurdu, çünkü kapitalist devletler ithalat/ihracatı olmayan devletler yok olacaktır deyip sosyalist devletlere karşı ekonomik, ticari boykot uygular ve böylece ve kolayca onları yok ederlerdi. Halbuki hayat kapitalistler için o kadar kolay değildir. Onları çok güçlü, işçiler ve onların devletini çok güçsüz göstermek isteyenler bir avuç burjuva yardakçısı yenilgi saçıcı revizyonistlerdir -AKEL ve CTP bunlara örnektir.

8-) Herkeste devleti yönetme arzu, yetenek ve imkanı olursa, aynı zamanda çevre ülkelerdeki barış koşulu henüz yerine gelmediğinden devlet ve bürokrasi yok edilmemişse, devleti yönetme arzu, yetenek ve imkanı olan bunca vatandaş buna yeltendiğinde kaos oluşmaz mı? Herkeste bu arzu, yetenek ve imkan varsa, kimin devleti yöneteceğine nasıl karar verilir? Demokratik bir seçimin gerçekte demokratik olmadığı savunulmuyor muydu? (nasıl yani demokratik olmadığı savunulmuyor muydu? (nasıl yani doğrudan demokrasi?)

Sen kendine güvenmiyorsan, ve de diğer insanlara güvenmiyorsan, bu arada güvenilmeyecek tipleri kontrol altına almak konusunda kendine ve yoldaşlarına güvenmiyorsan, ve bu arada onlar iktidara gelmişse ama iktidarda olduklarını unutacak kadar cahil ve de güvensiz iseler, niye ve nasıl iktidar oldular ve de niye iktidar oldular?

Biz işçilerin, proleterlerin, burjuvalar ve onların yandaşlarının iktidarına son vermesi ve bu temelde kendi iktidarını kurması gerekliliğinden hareket etmekteyiz. İşçiler ve onlara önderlik eden komünistler bu basit görevi üstlenemeyeceklerse tüm bu sorunlar da ortaya çıkmaz. Burjuva şartlarda demokratik bir

seçimin demokratikliği ret edilirse bunun tek nedeni GERÇEK şartların hiç de eşit olmamasıdır. Mesela patronlar televizyon ve gazete ve radyoları vb., kontrol ederken işçilerin elinde hiçbir şey yoktur. Dahası burjuvazi polis vb.yi de kontrol edip komünist ve onlarla iş yapan işçileri hapse atabilir, öldürebilir, onların faaliyetlerini yasaklayabilir. Vb.

Demokrasi insanın insan tarafından yönetilmesinin bir türüdür. Komünizm insanın insan tarafından yönetilmesinin bu türünün en üst şekli olarak doğrudan demokrasi üzerinden tüm bu tür yönetimi yok edecektir. Yani insanın insan tarafından yönetimini yok edecektir.

9-) Çelişki ne? Faydası ne? Neden bu kadar istenilen birşey? İnsanın çelişkiyi hissetmesi neden "aydınlanma" olarak görülüyor? Çelişki zıtlar üzerinden hareketin bir ifadesi, temel ifadesidir. Bir şeyin içinde, birbirine zıt eğilimler vardır. Bunlar bir şeyin içinde ve bir arada vardır. Bu zıtların birliğine çelişme denir. Faydası hareket ve gelişmeye yol açmasıdır. Faydası dediğimizde şunu anlamalıyız ki, çelişme olmamış hiçbir şey olmaz. Çelişmesiz hiçbir şey yoktur. Sorun fayda sorunu değil tabiat, toplum ve insan düşüncesi olaylarının incelenip kavranması sorunudur. Bu yapıldığında her yerde karşımıza çelişmeler çıkar. Yani onları öğrenmeliyiz, kavramalıyız. Yoksa hiçbir şeyi bilemeyiz. Çelişmeyi hissetmek ne kadar mümkündür bilemeyiz. Ama somut çelişmeleri öğrenmemiş hiçbir şey öğrenilmemiş demektir. Hiçbir şeyi bilmeden iş başı yapanlar da olsa burjuva entellektüeller olur.

SOVYETLER BİRLİĞİ KOMÜNİST PARTİSİ (BOLŞEVİK) TARİHİ KISA DERS Bölüm: 12

IV. BÖLÜM

STOLYPİN GERİCİLİĞİ DÖNEMİNDE
MENŞEVİKLER VE BOLŞEVİKLERİN
BAĞIMSIZ BİR MARKSİST PARTİ KURMASI
(1908-1912)

Geçen sayıdan devam...

9 Kasım 1906'da Stolypin, köylülerin, topluluklardan ayrılıp münferit çiftlikler kurması için yeni bir kanun çıkardı. Stolypin'in bu kanunu, toprağın ortaklaşa kullanımını yıktı ve yerine köylülerin kendi mallarını özel mülk olarak kullanmaya başladılar. Böylece daha önce satmaya hakları olmayan mallarını satma şansına sahip oldular. Bununla birlikte, Kulaklar, iktisaden zayıf köylülerin toprağını yok pahasına kapatmak imkanına sahip oldular. Birkaç yıl içinde, iktisaden zayıf bir milyonun üzerinde köylü toprağını tamamen kaybetti ve yıkıma uğradı.

Köylülerin "kurtuluşu" sırasında, çiftlik sahipleri, köylülerin topraklarını yağmalamışlardı; şimdi de Kulaklar en iyi parselleri alarak ve yoksul köylülerin paylarını yok pahasına kapatarak, köy topluluğunun topraklarını yağmalamaya başladılar.

Çarlık hükümeti, Kulakların toprak almaları ve çiftlikleri donatmaları için onlara büyük miktarlarda kredi açtı.

Böylece sadece 9 yılda iki milyonu aşkın köylü, köy topluluklarından ayrıldı.

Köylülerin durumu gün geçtikçe Stolypin rejimi ile daha da kötüye gidiyordu.

I. Devrimden sonra sanayide önemli değişiklikler oldu. Sanayideki işletmelerin büyümesi gittikçe hızlandı. Rusya'ya yabancı sermaye akışı güçlendi. Böylece Rusya'da kapitalizm, gittikçe tekeller, emperyalist bir kapitalizm haline geldi.

Rusya o sıralar belli bir ilerleme kaydettiyse de, Batı Avrupa ile karşılaştırıldığında eskisi gibi hala geri ve yabancı kapitalistlere bağlı bir ülke olma durumunu koruyordu.

Rusya'nın iktisadi ve siyasi geriliğinin

dolaysız sonuçlarından biri, hem Rus kapitalizminin hem de bizzat Çarlığın Batı Avrupa kapitalizmine göbekten bağımlılığıydı.

Stolypin gericiliği yılları için, jandarmanın ve polis, Çarlık ajanlarının ve Kara Yüzler çetelerinin işçi sınıfına vahşice saldırıları özenle seçilirdi.

Bu dönemde işgücü tekrardan 10-12 saate çıkarıldı. Soyguncu para cezaları sistemi yeniden başladı.

1905 Devriminin yenilgisi, devrimin "yol arkadaşları" arasında çözülme ve yozlaşmaya yol açtı. Bu süre içindeki aydınlar içinden devrim mücadelesine katılan bir çok kişi partiden ayrıldı ve Çar'la yeniden barışmak için gayret ettiler. Çarlık ise bu süre zarfında boş durmadı. Devrimin en korkak, çıkarıcı yol arkadaşlarını kendi saflarına çekerek, ajan-provokatör ilan etti. Bu kişiler devrimci toplantılara katılarak, devrimcileri çarlık rejimine ispiyonladılar.

Karşı-devrimin saldırısı, ideolojik cephede de başladı. Sahneye Marksizm'i "eleştiren", onun "işini bitiren", devrime kara çalan ve onu alaya alan, ihaneti yücelten, "kişiye tapma" maskesi altında cinsel taşkınlıkları göğeyi çıkaran bir sürü moda yazarı çıktı.

Kısacası Marksizm'i "eleştirmek" moda oldu.

Bütün bu burjuva hamkafaların aslında tek bir hedefleri vardı: Kitleleri devrimden saptırmak!

Yozlaşma eğilimleri ve inançsızlık, Partili aydınların, kendilerini Marksist sayan fakat hiçbir zaman sağlam Marksist olamayan bir kesimi de sardı. Bu aydınlar arasında, 1905'te Bolşeviklerden yana olan Bogdanov, Bazarov, Lunaçarski ile, Menşevik Yuskeviç ve Vaneltinov gibi yazarlar da vardı.

Bu noktada gerçek Marksistlere görevler düşüyordu. Marksizm'in teorisi sorunlarında yozlaşmış bu aydınlarla hak ettikleri cevabı verme, bunların yüzündeki maskeyi yırtıp onları bir güzel teşhir etme ve böylece

Marksist Partinin teorik temellerini savunma ertelenemez görevi duruyordu.

Kendilerini "Marksizmin ünlü teorisyenleri" zanneden Plehanov ve Menşevik birkaç hamkafanın bu görevi üstlenmeleri beklenebilirdi. Fakat bunlar, tefrika-eleştiri türünden önemsiz birkaç makaleyle olayı geçiştirmeyi tercih ettiler.

Lenin, 1909'da çıkan ünlü kitabı "Materyalizm ve Ampirikritisizm"de genel olarak Rus ampirikritiklerini ve onları yabancı öğretmenlerini esaslı bir şekilde eleştirir, felsefi-teorik revizyonizmin gerici yüzünü teşhir eder.

Lenin'in bu eserinin SBKP(B) tarihindeki muazzam önemini takdir edebilmek ve Stolypin gericiliği döneminin her renkten ve soydan revizyonistlerine karşı hangi teorik zenginliği koruduğunu anlamak için, kısaca da olsa diyalektik ve tarihi materyalizmin temellerini kavramak gerekir.

Stalin yoldaş, diyalektik ve tarihi materyalizm üzerine kaleme aldığı eserinde, bu temellerin kısa, açık ve bilimsel bir açıklamasını yapmıştır.

Stalin yoldaşın kaleme aldığı "Diyalektik ve Tarihi Materyalizm Üzerine" adlı eserinin bir özetini sunuyoruz.

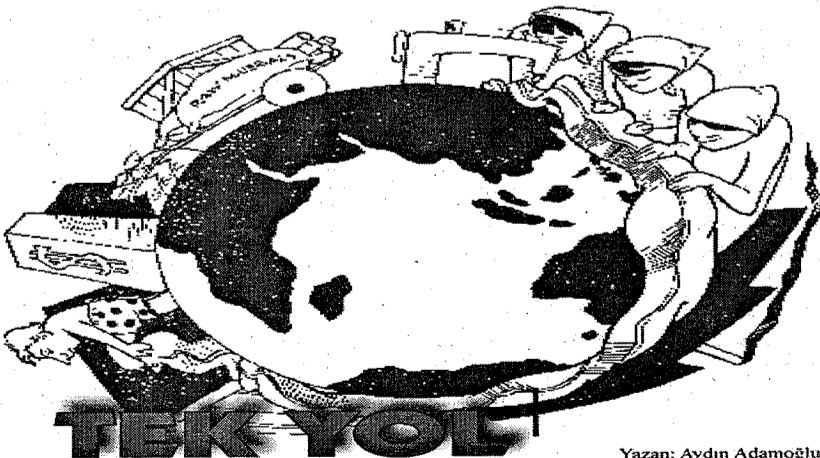
DİYALEKTİK VE TARİHİ MATERİYALİZM
ÜZERİNE

Diyalektik materyalizm, Markist-Leninist partinin dünya görüşüdür. Bu dünya görüşüne diyalektik materyalizm denir, çünkü doğa görüngülerine yaklaşımı, doğa görüngülerini yorumlayışı, onlar kavrayışı teorisi ise materyalisttir.

Diyalektiğin yöntemlerini karakterize ederken, Marx ve Engels genellikle Hegel'den, diyalektiğin temel özelliklerini formüle eden filozof olarak söz ederler. Ama bu Marx ve Engels'in diyalektiğinin Hegel diyalektiği ile özdeş olduğu anlamına gelmez.

Devamı gelecek sayıda...

E.K.I.M.

8 MART DÜNYA EMEKÇİ
KADINLAR GÜNÜ ETKİNLİĞİTEKYOL
Tek Perdelik Komedi(msi) Tiyatro Gösterisi

Yazan: Aydın Adamoğlu

Oyuncular:

Harpiz: Yudum Yelda	Hüso: Ulaş Ögöz
Akyıldız	Ustabaşı: Çağdaş
Aliye: Yegane Giritli	Öğücü
Öğretmen: Gamze Türk	Anlatıcılar: Canan
Natasa: Mine Atlı	Onurcu: Umut Oktar

YER: Arabahmet Kültür Evi
TARİH: 8 Mart 2007
Saat: 20:00

RADYO E.K.I.M

Yozlaşan ve yozlaştırılmaya çalışılan ve her popüler müziğin adına sanat denildiği şu dönemde, halka kendi öz kültürünü ve sanatını unutturmamak adına yola çıkan ve bu çizgide devam edecek olan radyomuz RADYO E.K.I.M gerçek sanat ve sanatçıyı halkıyla buluşturmayı amaçlayan yayın politikası ile alternatif müzik dinlemek isteyenlerin ve emeğin sesi olmaya, kısaca sizin sesiniz olmaya devam edecektir.

Sevgili Radyonuz Radyo E.K.I.M
Emeğin Kurtuluşu İçin Mücadelede Emeğin Sesi
RADYO E.K.I.M

www.radyoekim.com

RADYO E.K.I.M Yönetim Kurulu

Finans Oligarşisinin Bir Başka Sömürü Yöntemi

"Özel Özsermaye" olarak adlandırılan sermaye, menkul kıymetler borsasında hisse alım-satımlarında kullanılan sermaye olarak bilinir. Kapitalist-empyralist sömürünün boyutu o kadar had safaya varmıştır ki bazı büyük sermaye sahiplerinin menkul kıymetler borsasında hisse alım satımı yanında ellerindeki sermaye ile özel şirketleri alıp satma ile de ilgilenmelerine yol açıyor.

"Özel Özsermaye" olarak adlandırılan sermaye aslında hiç de öz sermaye değildir. Bu sermaye menkul kıymetler borsasında haleazarda faaliyet gösteren finans kuruluşlarının borsa haricinde azami karlarını artırmak amacıyla oluşturdukları finans ortaklık şirketleridir. Bu şirketlere yatırım yapan sermaye kuruluşları ve finans oligarşisi sermayesini bankaların verdiği faizden çok daha yüksek gelir getiren bu kurumlara borç olarak veriyorlar. Ve bu sermaye sayesinde bir dizi şirketler satın alınarak azami karlar katlanıyor.

Sermayenin bu hareketi özellikle de son dönemde daha yaygın bir hal almaya başladı. Dünya çapında bu sermaye sektörünün 710 milyar ABD doları olduğu tahmin ediliyor. Sadece 2004 yılında bu sektör dünya çapında 180 milyar ABD dolarlık bir yatırım yapmış ve yılda ortalama yüzde 40 oranında bir kar elde etmişti.

Dünya çapındaki "Özel Özsermaye" yatırımlarının yüzde 60'ını ABD'ye yaparken bu rakam gerek Avrupa gerekse de Uzak Doğu'da gittikçe büyümektedir. Örneğin İngiltere'de özel sektörde çalışan her 5 işçiden birisi bu "Özel Özsermaye"nin sahip olduğu bir işyerinde çalışır duruma geldi. Menkul kıymetler borsasında faaliyet göstermeyen bu "Özel Özsermaye" firmaları özellikle de yatırımları konusunda gizli olmakla

meşurdurlar. Borsada faaliyet gösteren firmalar yaptıkları yatırımları hissedarlara açıklamak zorunda olduklarında "Özel Özsermaye" firmaları gibi aynı gizliliği uygulayamazlar.

Bu "Özel Özsermaye" kuruluşları piyasada var olan karlı firmaları tespit ederek onları satın alma yönüne girerler. Ve genellikle de bunu bankaların desteği ile beceriyorlar. Örneğin İngiltere'de uzun yıllar üye aidatları sayesinde faaliyet gösteren araba servis firması AA "Özel Özsermaye" kuruluşu olan Permira and CVC

Capital tarafından 1.75 milyar sterline satın alındı. Bu satış sırasında AA üyelerine daha karlı olacakları ve yıllık aidatlarının azalacağı sözü verildi. Ne de olsa bu satışın onaylanması için AA üyelerinin oyları gerekli idi.

Permira and CVC Capital AA'yi satın alır almaz 3,400 çalışanı işten durdurdu. Geriye kalan işçileri de aynı ücretle daha sert çalıştırarak karlarını artırdı. Ne de olsa işçiler işlerini kaybetmek istemiyorlardı ve AA'in bu saldırısına boyun eğmek zorunda bırakıldı. Gerek yaş gerekse de hastalık yüzünden eski randımanı veremeyen işçiler işten durduruldu ve yerlerine daha genç işçiler alındı. AA'in karlar artık sonra da arttı.

İngiltere'de yaygın olan özel otopark kuruluşlarından NCP de bir başka "Özel Özsermaye" kuruluşu olan 3i tarafından satın alındı. Ardından park ücretleri artırıldı; işyerinde sendikaya üye olan işçiler işten durdurulmaya başlandı ve onların yerine yenileri de alınmadı. Yani az işçi ile yine aynı işler yapılmaya devam edildi. Özellikle de bu otopark yerlerinde çalışanların sayısının az olması işçilerin grev yapma gücünü kirdi. Acak NCP çalışanlarının her yerde aynı sorunla karşılaştıkları ortaya

çıktığında tüm İngiltere'de çalışan NCP çalışanları bir araya gelerek sendikaya üye oldular ve ardından da 3i merkez binası önünde protesto eylemi yaptılar. Bu eylem sayesinde "Özel Özsermaye" kurumlarının işçileri nasıl sömürdükleri yavaş yavaş gün ışığına çıkmaya başladı.

Finans oligarşisinin "Özel Özsermaye" kurumlarına yönelmesinin ardında yatan tek neden vardır. O da yatırımların karşılığında fahiş karlar! Bu nedendir ki İngiliz The Economist dergisi "Özel Özsermaye" yöntemini "kapitalizmin çok iyi modeli" olarak adlandırıyor. "Özel Özsermaye" kurumları mali olarak zorda ancak karlı olan işyerlerini tespit edip bunları çok düşük fiyata satın alıyorlar. Ardından da burada çalışan işçi sayısını azaltarak aynı üretim yöntemi ile işçileri azami olarak sömürmeye ve azami karlar elde etmeye girişiyorlar. O kadar ki bazı "Özel Özsermaye" kurumları kendi aralarında konsorsiyum oluşturarak azami karları artıracak şirketlere el atmaya başladılar. Örneğin, İngiltere'de 4 "Özel Özsermaye" kurumu bir araya gelerek İngiltere'nin ikinci büyük süpermarket zinciri olan Sainsburys'e talip oldu.

Borsa sektöründe fazla söz sahibi olmasa da hisse sahipleri yasal olarak şirketin faaliyetleri hakkında bilgi talep etme hakkına sahiptir.

Ancak "Özel Özsermaye" kurumlarında ancak hissedarlar buna sahiptirler. Ve hissedarlar da bankalar ve büyük sermaye sahipleridir. Ve baş ağrısı

yaratacak küçük hisse sahipleri de devre dışı bırakılmış oluyor.

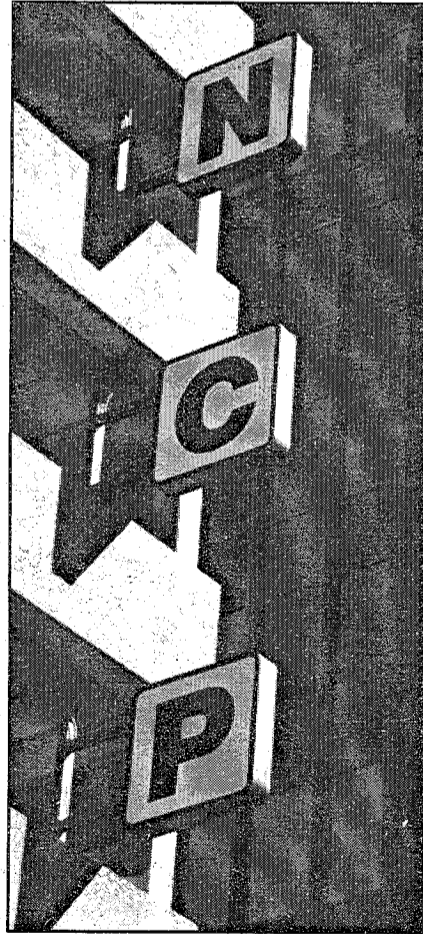
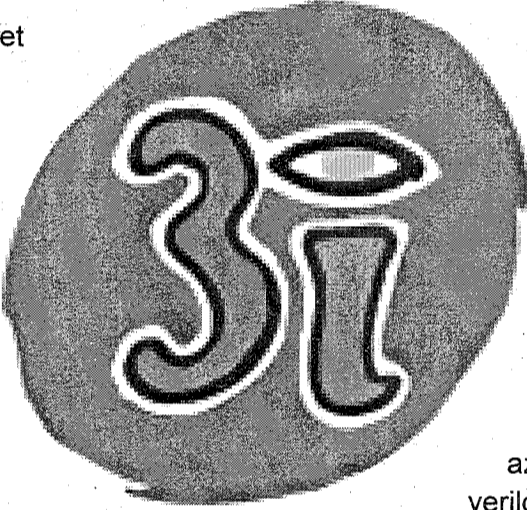
Acı olan bir başka gerçek ise bu "Özel Özsermaye" kurumlarına yatırım yapan finans kuruluşlarının

bazılarının işçilerin parası ile bunu yapmalarıdır. Devlet emeklilik yatırımlarının terk edilmesi nedeniyle milyonlarca işçi yatırımlarını özel emeklilik fonlarına yatırıyor. Bu fonlar azami kar amacıyla çalıştırdıkları "Özel Özsermaye" kurumlarına işçilerden aldıkları yatırımların bir kısmını yatırıyorlar. Dolayısı ile işçiler kendi paraları ile

kendi kendilerini daha da ezilen ve sömürülen duruma sokuyorlar. Nasıl ki işçilerin yarattıkları artı-değer sermaye olarak geri dönerek işçilerin sömürsünü artırıyor "Özel Özsermaye" de buna bezer şekilde işçilerin sömürülmesini daha da katmerleştiriyor.

İşçiler emeklilikleri için yatırım yapadursun, "Özel Özsermaye" kurum yöneticileri ve finans oligarşisi tam bir asalak olarak işçilerin sırtından hiç

çalışmadan rahat ve lüks bir yaşantı sürdürüyorlar. Bu da kapitalist-empyralizmin ne kadar gericileştiğini, asalak olduğunu ve yıkılmak zorunda olduğunu açıkça gösteriyor.

Atina Caddeleri Savaş Alanı

Yunanistan'da özel üniversitelerin açılmasını öngören yasa tasarısını protesto amacıyla binlerce öğrenci ve öğretim görevlisi eylem yaptı.

Atina'da tasarımı protesto eden 7,000 civarında kişi, parlamento binasının önünde polisle çatıştı. Olayda üç polis yaralandı. Eylemlere ülke çapında 25 bin öğrencinin katıldığı bildiriliyor.

Bu yasa tasarısı Karamanlîs hükümetinin eğitimle ilgili ikinci yasa tasarısı oluyor. Söz konusu tasarısı Yunanistan parlamentosunda önümüzdeki haftalarda oylamaya sunulacak. Muhafazakar hükümete "sosyalist" muhalefet de destek veriyor. Hükümet ve sermaye çevreleri

özel üniversitelerin açılmasıyla eğitimde rekabet ortamı olacağını bunun da eğitim düzeyini yükselteceğini iddia ediyorlar. Öğrenciler ise piyasalaştırmaya karşı kararlılıklarını polis barikatlarının karşısında gösteriyorlar.

Hükümet bu yasa sayesinde üniversitelerdeki militan öğrenci hareketine sınırlama getirmiş oluyor. Bu güne kadar polis ve güvenlik güçlerinin üniversitelere girmesi yasaktı ve girmeye kalkışmaları durumunda öğrencilerin militan eylemleri ile engelleniyordu. Ancak yeni yasa ile özel üniversitelerde eylem yapacak olan militan öğrenciler anında polis tarafından

tutuklanabilecek.

Tasarıya karşı çıkan öğrenci ve öğretim görevlileri, 330 üniversite ve fakültede oturma eylemleri yapıyorlar. Atina'da parlamento önünde toplanan ve çoğunluğu

öğrenci ve öğretim görevlilerinden oluşan 7,000 protestocu polislin saldırılarına karşı taşlarla ve molotof kokteylleriyle cevap verdi. Öğrencilerin bu militan eylemi tüm Yunanistan'da alkış topladı.

Hamburg Liman İşçileri Greve Hazırlanıyor

Almanya'nın en büyük ve Avrupa'nın ikinci büyük limanı olan Hamburg liman işçileri, Hamburg Senatosu'nun limanı özelleştirme kararına karşı greve hazırlanıyor.

Almanya hükümetinin devlete ait olan Hamburg Limanı ve lojistik şirketi HHLA'nın yüzde 49.9'unun özelleştirme planlarına, geçtiğimiz Aralık ayında greve giderek cevap veren liman işçileri, yeniden greve gitmeye hazırlanıyor. Kazanılmış haklarını korumak amacıyla mücadelelerinde kararlı olan liman işçileri, yeni saldırılar karşısında; "Eğer mücadele edersek kazanabiliriz, bunu hep gördük" açıklamasında bulundular.

Eyalet hükümetinin özelleştirme kararının yürürlüğe girmesi durumunda, uzun yıllardır süren mücadeleyle kazanılmış haklarının gasp edileceğini söyleyen GBH İşyeri Temsilciliği Başkanı Bernt Kamin, "Sadece bir bölümün özelleştirileceği söylentilerine kesinlikle güvenmiyoruz. Bunu, bütün limanı özelleştirip parsellemenin bir adımı olarak değerlendiriyoruz" diye konuştu.

Geçen yıl da AB Komisyonu'nun limanları özelleştirme kararına karşı başarılı mücadele yürüttüklerini açıklayan işçiler sermayenin

saldırısını bu yıl da geri püskürtebileceklerini savundular.

Yılda 100 milyon Euro kâr eden Hamburg Limanı, "Almanya'nın en büyük ve Avrupa'nın ikinci büyük limanı" olarak hızla dünyanın en önemli limanları arasında kritik bir yer tutuyor. Geçen yıl 9 milyon civarında konteyner yük indirdiği Hamburg Limanı'na özellikle Doğu Avrupa'ya gidecek olan konteynerler daha fazla Uzak Doğu'dan geliyor.

Hamburg Liman işçilerine, özelleştirme planlarına karşı uluslararası alandan da destek geldi. Hollanda'nın Rotterdam kentindeki liman ile Belçika'daki Antwerpen Limanı'nda çalışan işçiler, sendikaları aracılığı ile yaptıkları açıklamada Hamburg'lu arkadaşlarımızın yanında olduklarını bir kez daha duyurdular.

Savaşlar Kârları Artırır!

İngiltere'nin en büyük silah üreticisi BAE Systems geçtiğimiz hafta yıllık kârlarını açıkladı. BAE Systems Irak ve Afganistan savaşı sayesinde kârlarını 2006 yılında yüzde 40 artırarak 1 milyar sterlin elde etti.

ABD ve İngiliz ordusunun taleplerini karşılamada zorluk çektiğini açıklayan BAE Systems, sivil havacılık

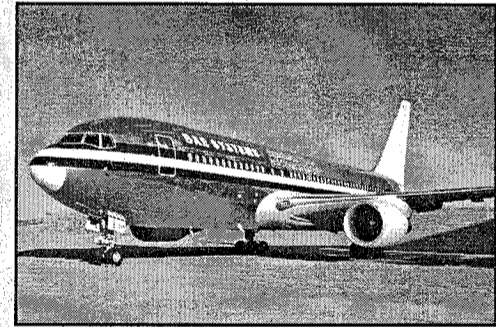
sektöründeki yatırımları terk ederek savaş sektörüne ağırlık verdiğini de açıkladı. Özellikle de petrol zengini Suudi Arabistan'a satışlarının arttığını açıklayan firma önümüzdeki dönemde siparişlerin hayli yüklü olmasından dolayı memnuniyetini dile getirdi.

Geçtiğimiz Aralık ayında Suudi Arabistan'a silah satışında yüklü rüşvetler vermesi ile gündeme gelen BAE Systems, hakkında başlatılan suç incelemesini de Blair hükümeti sayesinde

durdurdu.

ABD emperyalizminin askeri saldırılarının arttığını dikkate alan BAE Systems ABD'deki yatırımlarını da artıracığını açıkladı. Afganistan savaşı nedeni ile askeri araçlarına talebin arttığını ve bu talebi karşılamak için üretimi

artırdığını açıklayan firma yöneticileri 2007 yılında askeri araçlara daha fazla talep olacağına da

işaret etti.

İnsanları öldürerek azami kârlarla yaşayan sermaye çevreleri BAE Systems'in bu açıklamaları karşısında borsada BAE Systems hisselerini almaya yöneldi.

Kapitalizm-emperyalizm insanlık için iyi şeyler yapma arzusu taşıyor. Azami kârlar getirdiği sürece insanları öldürmek de onlar için kabul edilebilir bir iş... Barbarlık onların karakterleri...

Kapitalizme övgüler yapan "aydın"lara duyurulur!

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Sonay Adem'e Açık Mektup

25 Şubat 2007 tarihli Kıbrıs gazetesinden Dilek Çetereisi'ne verdiğiniz mülakatta özel sektördeki işçilerin örgütlenmesi çağrısında bulunmanızı büyük bir memnuniyetle karşıladık. Bu demecinizde sendikacılara çağrıda bulunarak sadece bildiri ile sendikacılık ve devrimcilik yapılamayacağını çok güzel tespit ettiniz.

Kıbrıs'ta özel sektörde çalışanların sendikasız olması bu sektörde çalışanların patronlar tarafından keyfi bir sömürüye maruz kaldıklarını ve resmi tatil haklarını dahi kullanamaz durumda olduklarını hep beraber görüyoruz.

Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek gazetesi olarak sizin bu çağrınıza derhal olumlu yanıt vermeye hazır olduğumuzu bildirmek isteriz.

Sendikacılık konusunda ek yasa yapılması gerekmediğinden söz ediyorsunuz. Ancak resmi tatil günlerinde tatil yapma hakkı olanların çaiştirilmesine karşı ne gibi yasal önlemler olduğunu bize bir zahmet anlatıverin. Eğer çalışanlar sendikasız ise onların kendini "sol" ilan eden bir hükümet tarafından korunması gerekmiyor mu? Hatta sendikasız olduğu halde işverenin insafına terk edilmesi mi gerekiyor?

Kaldı ki kuzey Kıbrıs'ta yazılı iş sözleşmesi dahi imzalamadan çalışan onbinlerce çalışan vardır. Bu yöntem sadece küçük işletmelerde

değil büyük işletmelerde de uygulanıyor. Örneğin, bir GAÜ, YDÜ, Levet şirketler kuruluşu, vs. bu yöntemle uzun yıllardır çalışanları iliklerine kadar soyuyor.

Sendikalaşmaya çalışanların işverenler tarafından anında işten atılmalarını nasıl karşılıyorsunuz? Sendikalaşma hakkı olan bir çalışanın işverenin böyle keyfi bir uygulamasına karşı nasıl bir yasal önleminiz ve olanaklarınız vardır? Lütfen çalışanlara bunları açıklayın da bu çalışanlar da sendikalaşma konusunda biraz daha cesaretili adımlar atsınlar. Sadece

Mağusa'daki paketleme evindeki grev kırıncılığı durumunu değil, örgütlenme faaliyeti yapmaya çalışan göçmen işçilerin apar topar sınır dışı edilmesini nasıl durduruyorsunuz, bize onları da anlatınız...

Sosyal Güvenlik Yasası konusunda öne sürdüğünüz gerekçeler gerçekten de ikna edici değildir. İster asgari ücretle olsun ister daha yüksek ücretle çalışanların ücretlerinden kesinti yapılarak sosyal güvenlik fonuna yatırım yapılmasına son verilerek işverenlerin gelirlerinin sıkı bir

denetime alınması ve bu çerçevede vergilendirilmesi daha adil bir yaklaşımdır. Ne de olsa işverenlerin elde ettikleri karlar çalışanlarından elde edilen artı-değer sömürüsünden oluşur.

Hele de bilgisayar sistemlerinin bu kadar gelişmiş olduğu bir ortamda kimin ne kadar ticaret yaptığı, kimin nereye ne kadar para harcadığı rahatlıkla ve anında görülebilir.

Hele de tüm büyük ticaretin nakit para yerine banka çekleri ile yapıldığı dikkate alındığında bu rahatlıkla

tespit edilebilir ve işverenin vergi kaçırması da engellenebilir. İşveren vergi kaçırıyorsa, yasalarda mevcut olan boşluklar ve

hükümetin sağladığı olanaklar sayesinde bunu başarabiliyor. Bunu da siz çok iyi biliyorsunuz sanırım.

Amaç işçiyi dövmek değilse, yani onu açlık sınırında yaşamaya zorlamak değilse, ki siz onu tüm samimiyetinizle istiyorsunuz, o zaman tüm çalışanların da her türlü sosyal haklardan faydalanmasını neden kabul etmiyorsunuz? Zaten çalışmayan bir insan geçimini ya ailesinin yardımı ile ya da hırsızlıkla karşılamak zorundadır. Kıbrıs'ta çalışmayıp da villalara ve lüks arabalara sahip olanları gördüğümüzde bu insanların

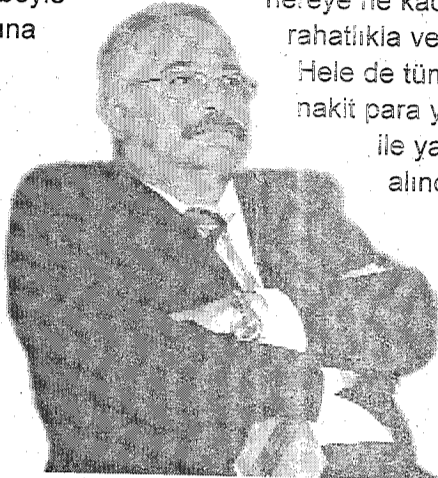
hırsızlık yaptıkları, çalışanların alınterini çaldıkları ve onların sırtından bu servete kavuştukları gerçek değil mi?

Dolayısı ile sadece devlet sektöründe çalışanların değil özel sektörde çalışanların da haklarının aynı şekilde korunması gereklidir. Bu da işçilerin sendikalaşmada hiçbir zorlukla karşılaşmaması, sosyal güvenlik fonuna yatırım yapma zorunluluğu olmaması sayesinde ücretini açıkça açıklaması sağlanarak gerçekleştirilebilir. Kaldı ki her işverene kendi işyerinde çalışanına ücretini verirken yaptığı kesintileri gösteren ücret pusulasını verme zorunluluğu getirirseniz işçilerin güvenini kazanabilirsiniz ve onların vergi kaçakçılığına bir engel daha koymuş olursunuz.

Bunun aksi bir yaklaşım, işçilerin sendikalaşmasına büyük engeller koyar. Onların patronlar tarafından aldatılmasına ve aldığı ücret üzerinden sosyal güvenlik fonuna yatırım yapmak yerine asgari ücret üzerinden yatırım yapmasına yol açacaktır. Bu da işçinin emekliliğinin çalınması anlamına gelir. Bunu sizin de arzu etmediğinize inanıyoruz.

Özel sektördeki işçilerin haklarının korunması ve artırılması konusunda beraber iş yapmaya hazır olduğumuzu bir kez daha bildiririz..

Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek
Gazetesi

Londra'da Savaşa Hayır Yürüyüşü

ABD'nin İran'a saldırı planlarını yabttığı bu günlerde savaşa karşı protestolar da arttı. 24 Şubat Cumartesi günü Londra'nın Trafalgar Meydanına toplanan 60 bin kişi ABD'nin yeni savaş planlarını yüksek sesle protesto ettiler.

Savaşı Durdurun Koalisyonu tarafından organize edilen protetoyürüyüşüne İngiltere'nin birçok merkezinden halk katıldı.

Tony Blair İran'da savaşın yakın olmadığını açıklamasına inanmayan kitleler Irak savaşını hatırladılar.

Savaşı Durdurun Koalisyonu Başkanı Lindsey German Trafalgar Meydanı'nda yaptığı konuşmada "Blair Irak savaşının kendi suçu olmadığını söylüyor; savaşa bizi o sürükledi; O 655 bin İtakinin ölümünden sorumludur; şimdi de ABD'nin nükleer savunma sistemi olan Yıldızlar Savaşı için olanak sağlamak istiyor" diyerek İngiliz hükümetinin ellerinin ne kadar kanlı olduğunu anlattı.

İngiliz kamuoyu baskısı yüzünden Blair hükümeti geçtiğimiz hafta

Irak'taki asker sayısını azaltmaya gideceğini açıklamıştı. Ancak aradan bir hafta dahi geçmeden Blair Afganistan'a 1.000 asker göndereceğini açıklayarak savaşa ve kan akıtmaya doymadığını sergiledi.

Savaşa karşı protesto eylemlerine Irak'ta ve Afganistan'da savaş yapan bazı İngiliz askerlerinin ailelerinin de katılması dikkati çekti. Asker anneler hafta başında Blair'ın ofisinin önünde eylem yaparak Blair'la görüşme talep ettikleri halde Blair bu talebi geri çevirmişti.

Savaş karşıtı gösteride "Savaşa Hayır" sloganının yanında "İranla Savaşa Hayır" pankartlarının taşınması da bir başka dikkat konusuydu.

Trafalgar Meydanı'ndan savaş karşıtı burjuva politikacılar da birer konuşma yaptılar. Londra Büyükşehir Belediye Başkanı Ken Livingstone da konuşmasında savaşa karşı olduğunu ve insanlığı tehdit eden en büyük tehlikenin iklim olduğunu söyledi.

Konuşmacılardan Respect partisi

milletvekili George Galloway ise "Tony Blair daha fazla zarar yaratmadan gitmelidir; tüm dünyada yarattığı yıkım ve ölümler yetmezmiş gibi şimdi de İsrail ve Bush ile İran'a savaşa hazırlanıyor" diyerek kitlelerin Tony Blair'a hiçbir güvenleri kalmadığını vurguladı.

Savaşı Durdurun Koalisyonu'nun ABD ve İngiltere'nin İran'a karşı savaş hazırlığı nedeni ile organize ettiği bu protesto eylemine bir yenisi de 20 Mart'ta organize ediyor.

Irak savaşı arifesinde BİR milyondan fazla kişi savaşa karşı protesto eylemine katıldıkları halde İngiliz hükümetinin savaşa girmesini engelleyememişlerdi.

Emperyalist savaşların haksız savaşlar olduğu ve işçilerin iktidar için yürüttükleri mücadele ve savaşın haklı savaş olduğu kavranmadığı sürece emperyalist-kapitalizm dünyanın birçok yerinde yeni savaşlar yapmaktan geri durmayacaktır.

Ahmet Uzun Üretici ve Ticaret Adamları Koruyucusu

Maliye Bakanı Ahmet Uzun'un Gazetelerde çıkan bir açıklaması aynen şunu diyordu: "Kapılardaki yeni uygulamayla birlikte, yerli üretici ve ticaret adamları korunacak ve sağlık ön plana çıkacak" Ahmet Uzun bu açıklamasını yaparken de ülke ekonomisinin kalkınması için bu önlemlerin alınması gerektiğini söylüyordu.

Maliye Bakanı bu açıklamasında 14 Şubat 2007 tarihli gümrük müdürlüğünün çıkarmış olduğu Gümrük Kapıları İşlemleri Talimatı'na atıfta bulunuyordu. Bu Talimat ise özet olarak şöyle diyordu: "Güneyden kesinlikle et ve et ürünleri, süt ve süt ürünlerinin KKTC'ye girişinde miktar gözetmeden yasak getirilmiştir."

Tüm bu açıklamaları okuyunca neler oluyor diye düşünürken, bu açıklamalardan bir gün sonra GÜÇ-SEN'in bir yerel gazetede ki ilanı geldi. GÜÇ-SEN'in gazete ilanında aynen şöyle yazıyordu:

"KIBRIS HALKINDAN ÖZÜR DİLİYORUZ

14 Şubat 2007 tarihli Gümrük Müdürlüğü'ne çıkarttırılan gümrük kapıları işlemleri talimatı ile, et ve et ürünleri, süt ve süt ürünleri'nin KKTC'ye girişine miktar ve ticari nitelik gözetmeden yasak getirilmiştir.

Bu talimatın uygulanmasından dolayı gümrük çalışanları ile halkımızın karşı karşıya geleceği aşıkardır.

Talimatı uygulamak zorunda olan Gümrük çalışanları vereceği rahatsızlıktan dolayı halkımızdan özür diler.

Gümrük çalışanları sendikası olarak bu talimatın;

Barışa değil Şövenizme ve ayrımcılığa

Halka değil Sermayeye hizmet ettiğini halkımıza duyururuz."

Bu çok iddialı bir gazete ilanı idi. Maliye Bakanı Ahmet Uzun'un dediği gibi bu alınan önlem Ülke ekonomisini korumak adına yapıldı ise Gümrük Çalışanları Sendikası'nın bu ilanı ne anlama gelir diye düşünerek biz de KSG ekibi olarak bu konuda çok basit bir araştırma yapmaya karar verdik. Metehan (Kermiya) sınır kapısına giderek oradaki görevliler ile görüştük.

Kapılardaki görevli memurlar ise, "Bu Talimat çıkaldı dört gün oldu ve bizler bu süre içerisinde en az 2 bin araç kontrol ettik ve kısacası vatandaşı güneye gittiği için pişman ettik. Bu 2 bin araçta bulduğumuz toplam 4 kilo kıyma, 2 kilo et ve 8 kutu yoğurt" diyorlardı ve "ekonomiyi kalkındırmayı iddia eden maliye bakanı bizlere vatandaşın etini, sütünü almamızı

emrederken, Mağusa ve Girne gibi büyük limanlardan, ithalat yapan tüccara her türlü vergi ve fonları bağışlıyor, bu da yetmezmiş gibi çeşitli teşvikler adı altında bir çok ithal ürünün de ülkeye muaf olarak girişini sağlayacak düzenlemeler yapıyor. Maliye bakanı gerçekten ekonomiyi kurtarmak istiyorsa bu uygulamalardan geri adım atmalı ve tüccardan vergi toplayabilmeli, halbuki bu Talimat ile hükümet vatandaşın, etine sütüne göz dikti, bunun aslında ekonomi ile ilgisi yok, bu uygulama sadece vatandaşın güneye geçmesini engellemeye, iki toplum arasındaki uçurumu biraz daha derinleştirmeye hizmet ediyor" diyorlardı.

Kısacası bu uygulamanın Güç-Sen'in bildirisindeki gibi şövenizme ve sermayeye hizmet etmekte olduğunu görmemek için kör olmak gerekiyor. Gelişmeler bu doğrultuda iken bazı örgütlerin (Üreticiler Birliği-Ticaret Odası) Güç-Sen'in bildirisine karşı tepki göstermesi bizim için anlaşılırdır da, bazı köşe yazarlarının da (Cenk Mutluyakalı ve Hüseyin Ekmekçi) tepkisini anlamakta zorlanıyoruz.

Bizim haddimize düşmez bu gazeteci yoldaşlarımıza akıl vermek, fakat gazeteciler haberlerin doğruluğunu araştırmak zorundadır. Söylenenlerin doğruluğu değil de, kime söylendiğine bakılıyorsa ve bunun üzerinden yorum yapılıyorsa eğer, sonuçta toplumu da yanlış yönlendirir olursunuz.

Evet GÜÇ-SEN haklı... Bu talimat sadece sermayeye ve şövenizme hizmet etmektedir. Sadece bu yetmez. GÜÇ-SEN tepkisini eyleme dönüştürmeli, bu da yetmez toplumun tüm kesimleri bu talimata tepki göstermelidir.

Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek Gazetesi Abonelik Formu

İsim-Soyisim:

Adres:

Yaş:

Öğrenim Durumu:

Meslek:

Telefon

Numarası:

İstenilen

Abonelik Süresi

13 Sayı (13 YTL.)

26 Sayı (26YTL.)

52 Sayı (52YTL.)

Tarih:

Abonenin İmzası:

Bilgi İçin Abone Sorumlusu Canan Onurer Tel No: 0533 877 93 00

Kıbrıs'ta

Haftalık Siyasi Gazete

SOSYALİST GERÇEK

Sahibi: Kıvılcım LTD.

Posta Adresi: Şht. Sıtkı Hasan Sok.

No:5 Kızılbaş Lefkoşa Kıbrıs

Tel: 0392 22 70 680

Fax: 0392 22 70 681

Basıldığı Yer: Toplumcu LTD.

Adres: Cengizhan Sok. No:7

K.Çiftlik Lefkoşa Kıbrıs

Tel: 0392 22 74 872

Web: <http://www.KibristaSosyalistGercek.net>

E-mail: info@KibristaSosyalistGercek.net